

CETURTAIS ZĪMOGS

Labvakar. Nolieksim uz britiņu mūsu galvas lūgšanā.

² Mūsu žēlsirdīgais Debesu Tēvs, mēs tagad no jauna tuvojamies Tev šajā vakarā Jēzus Kristus Vārdā, lai pateiktos Tev par vēl vienu dienu. Un tagad mēs lūdzam Tavu svētību šīvakara kalpošanai. Lai atnāk Svētais Gars un dāvā mums skaidrojumu tām lietām, kuras mēs tik centīgi meklējam. Ak, Dievs, lai tas ir tik dārgi, ka mēs visi varam šādi būt sadraudzībā ap Tavu Vārdu, lai tad, kad mēs atstāsim šo vietu, mēs varētu teikt: “Vai mūsu sirdis mūsos nedega, kad Viņš ar mums runāja ceļā?” Mēs pateicamies Tev par to, ko Viņš mums ir darijis, un uzticamies, ka Viņš paliks kopā ar mums, kad mēs dosimies tālāk, jo mēs lūdzam to Jēzus Vārdā. Āmen.

³ Es esmu tik priecīgs, ka šovakar atkal esmu Tā Kunga namā, ka atkal esmu kalpošanā! Un mēs esam priecīgi. Es esmu tik priecīgs, ka . . .

⁴ Es jau domāju, ka Tas neatnāks pie manis, taču galu galā Tas atnāca. Tāpēc es esmu ļoti pateicīgs, jo tas taču ir pēdējais no šiem četriem jātniekiem, un, manuprāt, tas ir viens no svarīgākajiem Vestījumiem Draudzei šajā laikā.

⁵ Es nezinu, ko nozīmē Tas nākošais. Es vienkārši katru dienu ņemu pa vienam, kā nu Viņš man To atver. Es cenšos To izteikt ar . . . tā, kā Viņš To iedod man.

⁶ Vai jūs izbaudāt šo—šo svētību? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Vai jūs ievērojāt, cik nevainojami Tas sasaucas ar tiem draudzes periodiem, kā Tas pilnīgi precīzi sakrīt ar tiem? Lūk, kā tas . . . Man tas parāda, ka tas—tas pats Svētais Gars, kas iedeva tos draudzes periodus, tas pats Svētais Gars tagad dod Šo, redziet, jo tas viss savienojas kopā; viens liels Dieva darbs, kas parāda Viņu dažādos veidos.

⁷ Paskatieties, kā Viņš rādīja Sevi Daniēlam vizijās: tika attēlota kāda lieta, piemēram, kā āzis vai varbūt koks; bet citā vietā tā jau bija statuļa; un—un—un viss, ko Viņš darija, tas visu laiku stāstīja par vienu un to pašu, lai nodrošinātos, ka mēs nepalaidīsim to garām.

⁸ Lūk pirms dažām minūtēm es biju tik savīļņots, es runāju ar vienu lēdiju, kas sēž šeit, viņai ir apmēram astoņdesmit pieci gadi. Un viņa . . .

⁹ Nesen, tieši pirms es devos uz rietumiem, nu, tur Ohaijo bija viena maza meitenīte, kura, man šķiet, mira no leukēmijas pēdējā stadijā. Lūk, leukēmija ir vēzis asinsritē. Un, ak, šī mazā meitenīte bija, ziniet, tik drausmīgā stāvoklī, ka viņai vairs

nebija vispār nekādas cerības. Viņa tika barota caur vēnām, operējot. Un tā bija ļoti nabadzīga ģimene. Un viņi . . .

10 Kida kundze, šeit, un brālis Kids, viņi pastāstīja viņiem, kā Tas Kungs reāli atbild uz lūgšanu. Un viņi sataisījās, man šķiet, un nolīga kādu un atveda to meiteniti. Un tā bija ļoti jauka meitenīte, apmēram, ak, sešus, septiņus gadus veca. [Māsa saka: “Deviņus gadus.”—Tulk.] Deviņus gadus. Un—un viņa bija tur aizmugurē, istabā. Un . . .

11 Un, kad mēs nostājāmies Tā Kunga priekšā, Svētais Gars iedeva viņai vārdu. Bet viņiem bija viņa jāņem un bija viņa jāņem un jābaro viņa, ziniet, lūk, tādā veidā. Bet, kad viņa devās prom, viņa paprasīja hamburgeru, un, lūk, ēda ar muti. Un viņai iedeva hamburgeru un vienkārši sāka viņu barot parastā veidā.

12 Pēc neilga laiciņa, pēc pāris dienām, viņi atkal aizveda viņu pie ārsta. Un viņi . . . Ārsts gluži vienkārši nespēja saprast. Viņš sacīja: “Tā vien liekas, tā vien liekas, ka tā ir cita meitenīte.” Viņš sacīja: “Nu, tur—tur nav pat nekādu leikēmijas pēdu, nekur, vispār nekur. Lūk, bet viņa jau mira. Ārsti no viņas bija atteikušies; tikai baroja viņu caur vēnām. Viņa jau bija kļuvusi dzeltena. Jūs zināt, kā tas notiek. Tāpēc viņi . . . Bet tagad viņa ir skolā, spēlējas ar citiem bērniem, tik priecīga kā nekad.

13 Tas man atgādina vienu citu līdzīgu gadījumu. Vienu dienu, kad tikko biju atgriezies mājās, tur bija . . . Ja es nekļūdos, tie bija vai nu episkopāli vai prezbiterieši, kuri bija atveduši mazu meiteniti no Kanzasas. Un ārsti bija no viņas atteikušies, viņai bija leikēmija. Un, manuprāt, viņi bija pateikuši, ka viņa dzivos vēl četras dienas; viņai bija tik slikti. Viņi pateica, ka bija izmantojuši šīs četras dienas, lai atbrauktu šurp caur sniega kupenām un visu pārējo, cauri visai valstij, lai par meiteniti tiktu palūgts. Un vectēvs, ļoti jauka izskata vīrs jau gados, sirmiemiem matiem.

14 Un viņi ar meiteni jau bija uzturējušies šeit mazā moteli divas dienas. Man—man šķiet, tā tur vairs nav, Silverkrikas šajā pusē. Un tā es tonakt devos turp, lai par viņu palūgtu. Tas bija agrs rīts. Es atbraucu tonakt no pilsētas un devos turp. Un vecais tēvs . . . vectēvs staigāja turp un atpakaļ. Bet māte centās rūpēties par to bērniņu.

15 Un, kad es nometos ceļos, lai palūgtu, Svētais Gars atklāja man noslēpumu, kas bija starp māti un tēvu, par kaut ko, ko viņi bija izdarījuši. Es pasaucu viņus malā un pajautāju par to viņiem. Viņi sāka raudāt un sacīja: “Tā ir taisnība.”

16 Tad es atskatījos un ieraudzīju, kā mazā meitenīte lēkā ar lecamauklu, staigā, spēlējas. Un tagad mazā meitenīte . . . Pēc apmēram trim nedēļām viņi atsūtīja man mazās meitenītes fotogrāfiju; viņa bija atgriezusies skolā, lēkāja ar lecamauklu, un viņai vairs nebija it nekādas leikēmijas.

17 Un tā, lūk, šis liecības, tā ir absolūti godīga patiesība, saprotiet. Tāpēc mūsu Dievs ir tik reāls, saprotiet. Mēs vienkārši Viņam kalpojam un—un Viņam ticam. Un—un es—es zinu, ka Viņš ir reāls.

18 Lūk, tagad es cenšos kā vien protu, kamēr kaut kas, iekšēji, mūsu vidū, izlauz Sev ceļu. Un tagad mēs mēģināsim ar Dieva žēlastību šovakar paņemt šo Ceturto Zīmogu un ieraudzīt, ko Svētais Gars mums Tajā pateiks.

19 Es tagad izlasišu Atklāsmes 6. nodaļu, sākot no 7. panta; 7. un 8. Tur vienmēr ir divi panti; pirmais ir paziņojums, bet otrs pants ir tas, ko viņš redzēja.

Un kad Viņš atdarīja ceturto zīmogu, tad es dzirdēju ceturtais—ceturtais dzīvās būtnes balsi sakām: Nāc un skaties.

Es redzēju, un raugi: pelēks zirgs, un tam, kas sēdēja zirgā (kas sēdēja), bija vārds Nāve, tam . . .sekoja Elle. Un viņiem tika dota vara pār ceturto tiesu zemes nokaut ar zobenu, un ar badu, un ar nāvi, un ar . . .zemes zvēriem.

20 Un tā, lai Tas Kungs palīdz mums tagad To saprast. Tas ir noslēpums.

21 Tagad nedaudz atkārtosim, lai to nostiprinātu, kā mēs darijām ar draudzes periodiem, šos jātniekus un šo Zīmogu noņemšanu. Lūk, tāpēc mēs to paturēsim prātā un nedaudz parunāsim, līdz sajūtīsim, ka ir pienācis atbilstošs brīdis, lai runātu.

22 Un tā, mēs jau esam ievērojuši, ka Zīmogu noņemšana, ka tā ir aizzīmogotā Izpirkšanas Grāmata. Un turklāt šī Grāmata ir sarullēta kā rakstu rullis, gluži kā tas bija senajos laikos.

23 [Izmantodams papīra lapas, Brālis Branhams demonstrē, kā tiek sarullēts un apzīmogots rakstu rullis—Tulk.] Tā nebija šāda veida grāmata, jo tādas tika ieviestas tikai nesen, šāda veida grāmatas, pēdējos, ak, man šķiet, simtu piecdesmit vai divsimt gados, apmēram tā. Un toreiz viņi to sarullēja, bet galu atstāja brīvu. Es jums jau stāstīju, kā tas tika darīts un kur Rakstos var to atrast; un Jeremijas grāmatā, un citur. Pēc tam uz tā tika uztīts nākošais, bet gals palika ārā, un tas bija šādi.

24 Un katrs no tiem bija Zīmogs. Un tā bija ar septiņiem zīmogiem aizzīmogota Grāmata, un tas bija . . .neviens . . .Kad viņi . . .Tā bija ar septiņiem zīmogiem aizzīmogotā Izpirkšanas Grāmata. Atvainojiet.

25 Un tad neviens ne Debesīs, ne uz zemes, ne zem zemes nebija cienīgs To atvērt vai pat uz To paskatīties. Un Jānis sāka raudāt, jo viņš nespēja atrast nevienu cilvēku . . .Jo, ja šī Grāmata netiktu paņemta no sākotnējā Īpašnieka rokas . . .Bet Ādams

un Ieva To bija pazaudējuši, un tā atgriezās atpakaļ, kad viņi zaudēja savas Vārda tiesības, apsoliņumus, savu mantojumu.

²⁶ Viņi, atcerieties, viņi pārvaldīja zemi. Viņš bija—viņš bija kā dievs amatieris, jo viņš bija Dieva Dēls. Bet Dieva Dēls ir dievs-amatieris. Tas nav pretrunā Rakstiem. Es zinu, ka tas izklausās divaini.

²⁷ Bet Jēzus sacīja: “Ja jūs saucat tos, pie kuriem nāca Dieva Vārds. . .” Bet pie kā nāk Dieva Vārds? [Sanāksme saka: “Pie praviešiem.”—Tulk.] Pie praviešiem. “Ja jūs saucat tos, pie kuriem nāk Dieva Vārds, par ‘dieviem’, tad kā gan jūs varat nosodīt Mani, kad Es saku, ka esmu Dieva Dēls?” Saprostat?

Un, lūk, viņi bija dievi.

²⁸ Un cilvēks, ja tu piedzimsti ģimenē, un tev ir tās uzvārds, tātad tu esi dēls un sava tēva daļa.

²⁹ Bet tad—tad, kad ienāca grēks, mēs ieraudzījām, ka cilvēks nonāca tā bezdibeņa otrā pusē. Un—un vēršu un āžu asinis aplājā, taču neatbrīvoja. Līdz atnāca tas istais Balinātājs, kas varēja paņemt šo grēka traipu un pilnībā to sašķelt, un aizsūtīt to atpakaļ tā sākotnējam samaitātājam, kas bija sātans.

³⁰ Tas atgriezās pie sātana, viņš gaida savu Mūžīgo iznīcināšanu. Lūk, tas parāda, kam mēs ticam. Mēs ticam, ka viņš tiks pilnībā iznīdēts un iznīcināts.

³¹ Es ticu, ka grēks tiks sašķelts. Un, kad tas ir izsūdzēts, balstoties uz Jēzus Kristus Asinīm, tas ir kā iepilināt melnas tintes pilienu “Hloroks” balinātājā. Tas vienkārši sašķel to ķīmiskajos elementos un aizsūta to taisni atpakaļ uz turieni, no kurienes tas uzradās. Saprostat? Tieši tā dara Jēzus Kristus Asinis.

³² Tad cilvēks atgriežas pāri bezdibenim jau kā Dieva dēls. Saprostat? Un tad viņš—tad viņš kļūst. . . Nu, viņš pat. . . Viņā ir Dieva radošais spēks. Un, vismaz, kad Dievs pavēl, lai kaut kas notiktu, tā tas notiks. Un mēs tikām atpakaļ. Un kad. . .

³³ Mozus, zem vēršu asinīm; un viņš satika to Gaismu, Uguns Stabu tajā degošajā krūmā. Un viņš tur atradās ar uzdevumu, kuru viņam bija devis Dievs. Un viņš bija pravietis. Un, kad pie viņa nāca Tā Kunga Vārds, viņš runāja, un notika pat radišana ar Vārdū. Saprostat?

³⁴ Lūk, ja jau tas notika zem tām vēršu asinīm, tad kā ir ar Jēzus Asinīm? Nevis aplāj, bet pilnībā atbrīvo. Un tu stāvi Dieva Klātbūtnē kā izpirkts dēls. Lūk, redziet, Draudze ir tālu no tā limeņa, kādā tai vajadzētu dzīvot. Un es domāju, ka pārāk bieži mēs tikai izsakām minējumus tā vietā, lai patiešām ķertos klāt tai problēmai.

Es gribu kaut ko pateikt, un es—es pateikšu, kad pienāks laiks.

35 Un tā, ievērojiet, draudzēs kaut kur kaut kas nav kārtībā. Un es domāju, ka šīs konfesionālās sistēmas ir sagrozījušas cilvēku prātus un pārējo tik ļoti, ka viņi vairs nezina, kā to darīt. Tā tas ir.

36 Taču mums ir apsoliņš, ka Tas tiks atklāts. Un tā, šie Septiņi Zīmogi, ar kuriem ir aizzīmogota šī Grāmata. Un tagad šie Septiņi Zīmogi . . .

37 Un pēc tam, kad šie Septiņi Zīmogi ir pabeigti, mēs redzam Atklāsmes 10. nodaļā, ka tur bija septiņi noslēpumaini Pērkonī, un Jānim bija dots rīkojums rakstīt, taču tos pierakstīt viņam tika aizliegts. Un šo Pērkonu laikā mēs redzam, ka Kristus jeb “Eņģelis nonāca ar varavīksni un uzlika Savas kājas uz zemes un jūras, un zvērēja, ka laiks bija beidzies, tajā laikā.”

38 Un pēc tam mēs noskaidrojām—noskaidrojām, ka, atveroties šiem Zīmogiem, ka Jērs bija atstājis Savu starpniecības darbu kā Aizbildnis, un jau bija iznācis priekšā, lai pieprasītu to, uz ko Viņam ir tiesības, visus, kurus Viņš bija izpircis ar Savu nāvi.

39 Un turklāt, neviens nevarēja atvērt to Grāmatu. Neviens To nesaprata. Tā bija Izpirkšanas Grāmata. Un Dievs Tēvs, Gars, turēja To Savā rokā, jo Kristus bija uz Troņa kā Starpnieks, vienīgais Starpnieks. Tāpēc uz šī altāra nevarēja būt neviens svētais, ne Marija, ne Jāzeps, neviens cits, jo tās bija Asinis. Un tikai Jēzus Asinis varēja veikt grēku izpirkšanu, tāpēc nekas cits nevarēja tur stāvēt kā Starpnieks. Pareizi. Neviena cita nebija.

40 Tāpēc visas šīs idejas, ka Jūda ir aizgādnieks politikai, bet svētā Cecilija ir aizgādne vēl kaut kam, tās ir blēņas. Tas nav . . . Es—es nesaku, ka tie cilvēki nav godīgi un patiesi. Es nesaku, ka jūs esat nepatiesi, ja jums ir tāda saprašana. Taču jūs kļūdaties, jūs—jūs patiesi kļūdaties. Un jebkas . . .

41 Viņi saka: “Nu, tas—tas Eņģelis, tas—tas parādījās Svētajam Bonifācijam un pateica *to* un *šito*, un vēl *kaut ko*. Un viņiem būtu jāsaka, lūk, *šādi*.” Es it nemaz nešaubos savā prātā, ka kāds ir redzējis viziju. Es—es nešaubos, ka Jāzeps Smīts redzēja viziju, taču tā nebija saskaņā ar visu pārējo Vārdu. Tāpēc es uzskatu, tā ir kļūdaina. Saprotat? Tam ir jāsaskan ar visu pārējo Vārdu.

42 Tāpat ir ar draudzes periodiem un ar Zīmogiem, un ar visu pārējo no Tā. Un, ja kāds uzskata, ka viņam ir šie Septiņi Pērkonī, bet tas nesakrīt ar visu pārējo Vārdu, tad tur kaut kas nav kārtībā. Saprotat? Ir jāatnāk TĀ SAKA TAS KUNGS, jo Šī ir tā Grāmata. Šī ir Jēzus Kristus Atklāsmē visā Tās pilnībā.

Un tā, es—es ticu, ka tad iznāca Jērs.

43 Viņi nezina. Jānis raudāja. Viņš nevarēja nevienu atrast ne Debesīs, ne uz zemes, jo visi atradās tā bezdibeņa otrā pusē, saprotiet, grēks. Neviens cilvēks . . . Un kāds eņģelis, protams, būtu bijis cienīgs, taču tam tomēr bija jābūt Radniekam. Tam

bija jābūt cilvēkam. Un neviena tāda nebija, jo ikviens cilvēks bija dzimis caur seksu.

44 Bija vajadzīgs Tāds, kas būtu dzimis bez tā. Tāpēc to paveica Pats Dievs caur piedzimšanu no jaunavas un kļuva par Imanuēlu. Tieši Viņa Asinis, nu, bija Tās, kas bija cienīgas. Un, kad Viņš Pats pārgāja pāri šim bezdibenim un samaksāja cenu, un pārlika tam pāri tiltu priekš visiem mums, tad Viņš apsēdās kā Starpnieks. Un tur Viņš sēdēja.

45 Un visu šo laiku Grāmata faktiski ir bijusi aizvērta. Te nu Tā ir, taču Tā joprojām ir simbolos. Viņi To redzēja. Pat Jānis To redzēja. Kad tika paziņots, kad iznāca pirmais, viņš sacīja: “Balts zirgs devās uz priekšu; uz tā bija jātnieks; tam rokā bija šaujamošs.” Tas ir simbols. Tas nav atklāts. Nē. Tas ir tikai simbols. Un, tāpat kā ikviens cilvēks uz zemes, neko vairāk viņš pateikt nevarēja. Tā tas ir. Protams, varbūt viņš stomijās un šaubījās, vai pēc kāda laika *šeit* vai *tur* pat kaut ko uzminēja.

46 Bet vēlāk mēs redzam Atklāsmes Grāmatā: “Septītā eņģeļa Vēstījuma laikā noslēpumiem (visiem Tās noslēpumiem) līdz tam laikam jau ir jābūt atklātiem.” Lūk, tas ir Atklāsmes 10:1-7, ka tiem ir jābūt atklātiem saskaņā ar to laiku, tajā laikā, kad Viņš to izdarīs.

47 Pēc tam Septiņi Pērkonī runāja savās savādajās balsīs, un Jānis grasiņās to pierakstīt. Bet Jānis zināja, kas Tas bija, taču viņš—viņš to nepierakstīja, jo viņam tika aizliegts To rakstīt. Tas ir pilnīgi un absolūts noslēpums. Tas nav pat simbolā, it nekā. Mēs tikai zinām, ka Viņš. . . Tie nodārdēja, tas arī viss.

48 Un tā, visu to pētot, lūk, neaizmirstiet, ka mēs atcēlām svētdienas jeb svētdienas rita dziedāšanas dievkalpojumu, tāpēc ka mēs atbildēsim uz—uz cilvēku jautājumiem. Lūk, es gribu, lai jūs uzdodat jautājumus par šiem Septiņiem Zīmogiem, ja jūs kaut kas uztrauc, ja jums kaut kas nav skaidrs. Lai tie ir saistīti ar šiem Septiņiem Zīmogiem. Tad līdz sestdienas vakaram es varēšu pateikt, vai ir pietiekami jautājumu, lai—lai uz tiem atbildētu, saprotiet. Un pēc tam, teiksim, nu, ja tas būtu par kaut ko citu, piemēram: “Vai man vajadzētu darīt *šadi*?” Vai—vai varbūt kāds būtu redzējis sapni. Tās, tās ir svarīgas lietas, lūk, atcerieties. Tās ir svarīgas lietas. Taču nenovirzīsimies no šiem Septiņiem Zīmogiem. Mēs tagad esam pievērsušies tieši tam. Ziniet. . . Tieši tam ir atvēlētas šīs sanāksmes, šiem Septiņiem Zīmogiem. Tieši pie Tā arī pieturēsimies.

49 Man ir jānodas mājup, man ir jānovada dažas sanāksmes tur rietumos. Pēc tam es atkal atbraukšu, nedaudz vairāk kā pēc mēneša vai pēc diviem, vai apmēram tā, un varbūt Tas Kungs ļaus, lai mums ir vēl kaut kas par šo tēmu; varbūt būs kāds dziedāšanas dievkalpojums vai vēl kaut kas, vai jebkas, ko mēs. . . lai kas tas arī nebūtu.

50 Turklāt mums šeit priekšā vēl ir Septiņas Bazūnes, saprotiet. Un tās visas arī šeit iekļaujas. Un Septiņi Kausi, saprotiet, kuriem ir jātiek izlietiem. Tāpēc tas viss tur precīzi sader kopā, tomēr tas viss joprojām ir noslēpumaini.

51 Un tā, vakar vakarā... Mēs ieraudzījām, ka parādījās Pirmais Zīmogs un jātnieks... Un Tas Kungs... Ticiet man, es agrāk to vispār nezināju. Nevienu no tām lietām es agrāk nezināju. Tā tas ir. Un es vienkārši nezināju.

52 Vienkārši dodos turp un paņemu Bibli, un apsēžos, un sēžu, kamēr Tas sāk, lūk, šādi atvērties. Es vienkārši ņemu pildspalvu un sāku pierakstīt. Un es tur palieku varbūt stundām ilgi, līdz Tas—līdz Tas beidzas.

53 Tad es atkal pārskatu un atrodu, kad redzu, kur Viņš ir pateicis To. Es aizdomājos: “Nu, šķiet, es kaut kur jau esmu to redzējis.” Es ņemu alfabētisko sarakstu un sāku to meklēt. “Vai tur ir kaut kas Tāds? Un te nu Tas ir, tieši šeit. Un arī te Tas ir, lūk, šeit. Un Tas ir arī šeit un arī šeit, un vēl šeit.” Tad es To visu sasienu kopā. Es zinu, ka tas ir Dievs, kamēr vien Tas pielīdzina Rakstus ar Rakstiem. Tieši tā Tam ir jābūt. Tieši tāpat kā ceļot ēku, akmeņiem ir jāiesēžas vienam otrā, akmens pēc akmens.

54 Lūk, vakar vakarā mums tika atvērts Trešais Zīmogs. Pirmais bija baltais zirgs, pēc tam bija sarkanais zirgs, bet pēc tam melnais zirgs. Un mēs noskaidrojām, ka šie jātnieki visu laiku bija viens un tas pats jātnieks; un jau no paša sākuma tas bija antikrists. Viņam nebija nekāda—nekāda vainaga, bet vēlāk viņš to ieguva. Un tad mēs noskaidrojām, ka pēc tam viņam tika iedots zobens, lai paņemtu mieru no zemes, un mēs ieraudzījām, ka tieši to viņš izdarīja. Un pēc tam viņš ieviesa dogmas par naudas došanu baznīcai, nosverot *tik daudz* par denāriju un *tik daudz* par diviem denārijiem. Taču viņam tika aizliegts aizskart Eļļu un vīnu, kuri bija atlikuši pavisam maz.

55 Pēc tam mēs parādījām, vakar vakarā apstājāmie pie piemēra, kas ir Eļļa un vīns, un kāda ir To iedarbība. Un mēs... Varbūt tas izklausījās nedaudz nepieklājīgi, taču es... tā ir visistākā Patiesība. Saprotat? Lūk, mēs apstājāmie pie... Ziniet, atkārtosim to tagad, tikai pāris minūtes. Tātad mēs izskatījām to, kas ir vina spēks un ka Eļļa simbolizēja Garu. Lūk, man šķiet, ka jūs to visu pierakstījāt. Ja nepierakstījāt, jūs to atradīsiet uz lentes. Un kur atrast Rakstu vietas par to, ka eļļa vienmēr simbolizē Svēto Garu. Piemēram, ģeķīgajām jaunavām nebija Eļļas, bet gudrajām jaunavām bija Eļļa, kas ir Svētais Gars. Un tad vēl tur pie—pie praviešiem un citur. Un tagad es... .

56 Protams, es necenšos pieminēt katru Svēto Rakstu vietu par to. Un ir lietas, par kurām nemaz neparunāsi; tas aizņems pārāk daudz laika. Taču es cenšos to parādīt ar Rakstiem un pārējo, lai iedotu cilvēkiem pietiekami, lai viņi saprastu un ieraudzītu to, kas Tas ir. Taču, ja jūs iedziļinātos tikai viena

no Zimogiem, nu, ak, tad tam vajadzētu teju vai veselu mēnesi katru dienu sludināt tikai par to Zimogu, un arī tad Tam pat isti nepieskartos, saprotiet, kaut vienam no Tiem. Lūk, cik—cik daudz Tur ir. Taču mēs izskatām tikai pašu galveno no Tā, lai jūs varētu—jūs varētu ieraudzīt, kas Tas tāds ir.

⁵⁷ Lūk, tāpēc eļļa simbolizēja Svēto Garu. Pēc tam mēs noskaidrojām, ka eļļa un vīns ir savstarpēji saistīti pielūgsmē, redziet, vienmēr ir saistīti pielūgsmē.

⁵⁸ Un vīns, es sacīju, kā man tas atnāca, ka vīns simbolizē, ka tas bija stimulācijas spēks—spēks no atklāsmes. Saprotat? Un tas notiek, kad kaut kas atklājas. Tas dāvā ticīgajam stimulāciju, jo tiek dāvāts caur atklāsmi. Saprotat? Tas ir kaut kas, ko ir pateicis Dievs. Tas ir noslēpums; viņi nevar To saprast, redziet. Bet pēc kāda laiciņa Dievs nonāk un To atklāj, un pēc tam To apstiprina.

⁵⁹ Atcerieties, ja Patiesība tiek atklāta, tad Patiesība tiek arī apstiprināta. Dievs nemainīgi, nav nozīmes, cik gudrs varbūt ir cilvēks vai cik izcils ir viņa prāts; ja Dievs neapstiprina to, ko viņš runā, tad kaut kas nav kārtībā. Saprotat? Pareizi. Tāpēc ka tas ir Vārds.

⁶⁰ Lūk, kad Mozus tur iznāca, būdams Dieva iedvesmots, un sacīja: “Lai uzrodas mušas.” Parādījās mušas. Sacīja: “Lai uzrodas vārdes.” Parādījās vārdes.

⁶¹ Saprotiet, kā būtu, ja viņš pateiktu: “Lai uzrodas mušas,” bet tās neuzrastos? Saprotiet, tādā gadījumā viņš—viņš nebūtu runājis Tā Kunga Vārdu, saprotiet; viņš būtu runājis tikai, būtu runājis pats savus vārdus. Viņš varbūt būtu nodomājis, ka tur vajadzētu būt mušām. Taču tur—tur nekādas mušas nebūtu uzradušās, jo Dievs nebūtu viņam to pateicis.

⁶² Un, kad Dievs tev kaut ko runā un saka: “Ej, izdari to, un Es būšu tur klāt, jo tas ir Mans Vārds,” un Viņš parāda to Bibēlē, tādā gadījumā aiz tā stāv pats Dievs. Taču, ja tas nav rakstīts Bibēlē, aiz tā vienalga stāv Dievs, ja tas ir Dieva Vārds. Saprotat?

⁶³ Bet tad, ja tas ir ārpus tā, tas tiek atklāts praviešiem. Mēs saprotam, ka visi Dieva noslēpumi tiek darīti zināmi praviešiem un tikai viņiem. Saprotiet, Āmosa 3:7.

⁶⁴ Un tā, atklāsmes spēks dod ticīgajam stimulāciju. Tāpēc ka vīna, dabiskā vīna spēks ir tajā, ka tas stimulē. Saprotat? Tas iedod cilvēkam, kas jūtas ļoti nospiests, stimulāciju. Saprotat? Saprotat? Nu, tāpat, lūk, Vārda atklāsmes spēks dāvā ticīgajam prieka stimulāciju, gandarījuma stimulāciju, stimulāciju, ka Tas ir apstiprināts, ka Tas ir pierādīts.

⁶⁵ Rakstos tas tiek saukts, kā mēs par to runājam, par “jauno vīnu”. Mēs to vienmēr tā saucam, piemēram: “Viņi ir sadzērušies jaunu vīnu.” Saprotat? Labi. Vai arī “garīgo vīnu”, manuprāt, būtu labākais tulkojums. Tas būtu “garīgais vīns”. Tāpat kā

dabiskais vins atklājas stimulējošajā spēkā, tāpat dara šis jaunais vins, kad Tas atklāj Dieva Vārdu, kas ir Gars. Ak! Lūk, ir. . . tas ir. . . Redziet, Vārds pats par Sevi ir Gars. Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.]

⁶⁶ Izlasisim to. Izlasisim to, Jāņa Evaņģēlijs 6. nodaļa. Vienkārši. . . Jā, tad jūs—tad jūs—jūs neteiksiet: “Nu, kāds tā pateica.” Nu—nu, paskatīsimies, Kurš to pateica, un tad mēs zināsim, vai tā ir Patiesība vai nē. Svētais Jānis 6. nodaļa. Un, 6. nodaļa, un man šķiet, tas ir sešdesmit- . . . 63. pants, viss kārtībā, domāju, kas tas ir īstais. Jā.

Gars dara dzīvu, miesa neder nenieka; Vārdi, ko Es jums runāju, ir gars un viņi ir dzīvība.

⁶⁷ Pats Vārds ir Gars. Tas ir Gars Vārda formā. Un tad, redziet, kad Tas ir darīts dzīvs jeb atdzīvīnāts, Vārda Gars sāk darboties un rīkoties. Saprotat? Tāpēc ka tas. . .

⁶⁸ Tagad paskatieties. Domai ir jābūt domai pirms tā var palikt par vārdu. Un tad, kad doma tiek izpausta, tas ir vārds. Tātad *tā* ir Dieva doma, kuru Viņš ir ielicis Vārdā. Un tad, kad mēs To no Viņa saņemam, Tā kļūst par Vārdu.

⁶⁹ Dievs atklāja Mozum, kas ir jādara. Mozus to izteica, un tas notika. Saprotat? Tieši tā tas ir, ja tas patiešām nāk no Dieva.

⁷⁰ Lūk, mēs redzam, ka—ka Tas—Tas stimulē un Tas dod prieku, jo Tas ir Dieva Vārds. Un jaunais vins, jaunais vins stimulē. . . kad Tas atklāj Vārdu. Un reizēm tas atnes neizmērojamu prieku. Mēs to izskatījām, ka tas atnes tādu prieku, ka tas tevi pārpludina.

⁷¹ Lūk, mēs zinām, ka ir daudz fanātisma un cilvēki dara visu ko. Es zinu, ka reizēm viņiem tas notiek, kad skaļi skan mūzika un tā tālāk. Es zinu, ka tā notiek. Un arī es—es tam ticu. Taču es esmu redzējis cilvēkus, kuri, kamēr skan mūzika, visi lēkā un kļiedz; taču, kad mūzika beidzas, viss beidzas. Saprotat? Es uzskatu. . . Nu, manuprāt, tas, tas tik un tā ir normāli, saprotiet, ja vien cilvēki dzīvo pareizi. Un. . .

⁷² Taču tagad, lūk, tu sāc runāt Vārdu! Lūk, un tieši tas ir tas, kas patiesībā atnes Dzīvību, tas ir Vārds, un tas atnes prieku no jaunā vīna stimulācijas. Saprotat? Jā. Un tieši tas notika Vasarsvētku dienā, kad Vārds tika apstiprināts.

⁷³ Tagad skatieties. Lūk, Jēzus pateica viņiem Lūkas 24:29: “Un redzi, Es jums sūtu Sava Tēva apsoliĵumu; bet jūs ejiet uz Jeruzalemi un gaidiet, līdz kamēr.” Kāds tad bija Tēva apsoliĵums? Joēla grāmata 2:28, nu, mēs redzam, ka Viņš grasiĵās “izliet Garu”. Jesajas 28:19, ka tur būs “sapinušās lūpas un svešādas mēles”, un visas tās lietas.

⁷⁴ Viņi devās uz turieni. Un, kā mēs to jau izskatījām, kāds no viņiem varbūt sacīja: “Nu, manuprāt, mēs jau esam gaidījuši

pietiekami ilgi. Ziniet, vienkārši pieņemsim to ticībā.” Tā bija laba baptistu mācība, taču uz tiem brāļiem tas nenostrādāja.

⁷⁵ Un tā, pavisam drīz tam bija jākļūst par realitāti. Un viņi gaidīja savu kalpošanu, kad Vārds tiks apstiprināts. Un kad jūs nākat, meklēdami Svēto Garu, dariet tāpat.

⁷⁶ Jā, jūs varat to pieņemt ticībā. Jums ir jāpieņem Kristus ticībā. Pilnīgi pareizi. Un jūs pieņemat Svēto Garu ticībā, taču tad ļaujiet Svētajam Garam atnākt un veikt apgraizīšanu kā liecību tam, ka Viņš ir pieņēmis jūsu ticību, saprotiet. Tad, redziet: “Ābrahams noticeja Dievam, un tas viņam tika pielīdzināts par taisnību.” Taču Dievs deva viņam apgraizīšanas zīmi kā apstiprinājumu, ka Viņš ir pieņēmis viņa ticību.

⁷⁷ Tāpēc mums ir jādara tieši tas pats. Mums ir jāgaida Svētais Gars, līdz Tas kaut ko izdarīs; tas nav obligāti tāpēc, ka mēs runājam mēlēs, ne arī tāpēc, ka dejojām vai kļuvām emocionāli, ka mēs skaļi gavilējam. Bet līdz mēs esam izmainīti; līdz kamēr kaut kas patiešām notiks! Nav svarīgi, kādā veidā tas atnāks. Lai tikai tas notiek, tas ir svarīgākais. Saprotat?

⁷⁸ Un es ticu, ka runāšana mēlēs un visas tās pārējās lietas, tas ir labi, tomēr ar to vien nepietiek. Un jūs zināt, ka ar to nepietiek. Tāpēc ir vajadzīgs vēl kaut kas.

⁷⁹ Es esmu redzējis, kā raganas runā mēlēs, redzējis, kā burvji runā mēlēs un dejo garā. Protams. Noliek zīmuli, un tas raksta nezināmā mēlē. Un kāds to iztulko, tieši tā, un pasaka taisnību. Tā tas ir. Uzrakstīja precīzi, kas bija noticis, un tieši tā arī bija. Esmu redzējis, kā viņi ber pišļus sev uz galvas un sagraiza sevi ar nažiem, un aplej visu ar antilopes vai vēl kaut kāda dzīvnieka asinīm, un—un, protams, saprotiet, un sauc uz velnu. Tāpēc, redziet, tas nav. . .

⁸⁰ Ar runāšanu mēlēs nepietiek. “Pat ja es runāju ar cilvēku un eņģeļu mēlēm, bet man nav mīlestības, tas man nelīdz neieka. Redziet, pat ja es varētu to darīt!” Saprotat? Tāpēc tas viss nenozīmē, ka tev ir Svētais Gars.

⁸¹ Taču kad Viņš, Personība, nemirstīgais Kristus Gars kļūst par tavu personīgo Glābēju un izmaina tevi, un novirza tavu skatu taisni uz Golgātu un uz šo Vārdu, kaut kas ir noticis. Tieši tā. Kaut kas ir noticis. Tev nevajadzēs, lai kāds tev par to pasaka. Kad tas notiks, tu to zināsi.

⁸² Un jaunais vīns, kad tas atnes atklāsmi, tad Tas. . . Tas ir atklāts.

⁸³ Un tieši tā notika Vasarsvētku dienā. Viņi zināja, ka—ka pār viņiem bija jātiek izlietam Garam, un viņi gaidīja, līdz kamēr tas notika. Un, kad atnāca atklāsmes apstiprinājums, tad viņiem atnāca stimulācija. Protams, bija. Viņiem viss sāka vārties. Viņi uzreiz devās ielās; kaut arī iepriekš viņi baidījās, sēdēja aiz aizslēgtām durvim. Un viņi izgāja ielās; tiem cilvēkiem, no

kuriem viņi bija baidījušies, viņi sludināja tiem Evaņģēliju! Tās tas ir. Redzat? Kaut kas bija noticis, jo bija apstiprināts patiesais apsoliņuma Vārds.

84 Tagad šeit nedaudz apstāsimies. Ja jau tas dāvāja tādu pārliecību šiem vīriem, ka viņi—viņi. . . Teju vai visi viņi apzīmogoja savu liecību ar savām asinīm. Lai kas arī nenotika, kamēr vien viņi dzīvoja, Tas pārdzīvotais viņos neapdzisa. Tas nekad nepazuda, tāpēc ka tas bija patiesais apsoliņuma Vārds, apstiprināts. Atklāsme tika apstiprināta. Un viņi nomira, savu liecību apzīmogojot paši ar savām asinīm.

85 Tagad paskatieties uz pēdējo dienu apsoliņumu. Un šeit mēs to redzam apstiprinātu mūsu priekšā, pašreizējo Svētā Gara atnākšanu un darbus, kurus Viņam ir paredzēts darīt, un mēs redzam to mūsu vidū. Saprotat? Ak, mums vajadzētu. . . Ak vai! Kā lai mēs sadzirdam? Kaut kas notiek, patiešām, draugs! Kad ists, patiešs, neliekuļots, iepriekšnolemts ticīgais, kad tā Gaisma apspīd to sēklu, kaut kas izlaužas jaunai Dzīvei. Tā parasta sieviete pie akas!

86 Tie izskolotie priesteri taču sacīja: “Nu, tas ir velns. Viņš ir zilnieks. Viņš—viņš vienkārši zilē tiem cilvēkiem likteni. Un viņš—viņš ir velns.”

87 Taču šī sieviete ar to iepriekšnolemto sēklu! Vai jūs domājat, ka tā tas nav? Taču Jēzus sacīja: “Neviens nevar atnākt, ja Mans Tēvs viņu nepievilks; un visi, kurus Tēvs Man ir devis, atnāks.” Un Viņš. . .

88 Un antikrists pēdējās dienās būs spējīgs. . . Tas antikrista gars, kuru mēs pētām konfesionālismā, un mēs esam pierādījuši, ka konfesionālis ir antikrists. Tāpēc kaut kas nav kārtībā, ja jebkurš cilvēks var no šejienes šādi aiziet, joprojām uzskatot, ka konfesionālā sistēma nav antikrists. Tas taču ir pilnībā pierādīts ar vēsturi, ar visu iespējamo, viscaur Dieva Bibelē un visur citur, ka tas ir antikrists. Un Roma ir tam galva. Bet meitas-draudzes iet tai līdzās. Un tās visas tiks iemestas ellē. Tā tas ir. Tāpēc mēs to visu redzam, antikristu, viņa garu.

89 Un tas laiks, kādā mēs dzīvojam, un, nu, tam taču vajadzētu atnest “neizsakāmu un apskaidrotu prieku”. Tikko kā tas apspīdēja to sievieti, ak, sēkla uzreiz atdzīvojās!

90 Lūk, neaizmirstiet, Bibeles saka, ka pēdējā dienā šis antikrists “pievils visu pasauli”.

91 Būs tikai neliels skaits, kuru vārdi bija ierakstīti Jēra Dzīvības Grāmatā pirms pasaules radīšanas. Un, kad istenais atklātās Dieva Vārda Patiesības apstiprinājums apspīdēs tā cilvēka sirdi, viņš cik vien spēka metīsies pie ūdens un izies ar Svēto Garu. Un viņu neviens nevarēs apturēt tajā, jo ir uzdīgusi jauna Dzīvība.

⁹² Nesen es runāju ar vienu cilvēku, viņš centās diskutēt ar mani un sacīja: “Kā tev nav kauns sacīt, ka Dievs radīja debesis un zemi trīs dienās?” Es . . . Tas ir: “. . . sešās dienās?”

Es sacīju: “Tieši tā saka Bībele.”

⁹³ Sacīja: “Nu, mums ir pierādījumi un mēs varam pierādīt, ka pasaule ir miljoniem gadu veca.”

⁹⁴ Es sacīju: “Tam ar to nav nekāda sakara. 1. Mozus 1:1 Tas saka ‘Iesākumā Dievs radīja debesis un zemi.’ Punkts! Tas arī viss, saprotiet. ‘Tagad zeme bija neiztaisīta un tukša.’” Un es sacīju: “Es ticu, ka tur jau gulēja ikviena sēkla, no kādas citas civilizācijas vai kaut kā tamlīdzīgi. Un tikko kā aizgāja ūdeņi un tās apspīdēja gaisma, izauga koki un viss pārējais.”

⁹⁵ Un tas pats ir ar cilvēku, tas bija prototips. Kad izklist visa migla un Patiesība atklājas tur guļošajai sēklai, bet tajā joprojām ir diglis, un Evaņģēlija Gaisma apspīd to caur patieso Vārda apstiprinājumu, tā atdzīvosies. Tajā atrodas Dzīvība. Tā ticēs. Nekas cits nespēs dzīvot; tur nav nekādas Dzīvības.

⁹⁶ Tie vārdi, kas bija ierakstīti Jēra Dzīvības Grāmatā pirms pasaules radīšanas, pavisam noteikti uzdīgs. Un tieši tāpēc Jēzus ir Tur apsēdies un, darīdams Savu starpniecības darbu, gaida to pēdējo sēklu. Un Viņš noteikti zinās, kad tas notiks.

⁹⁷ Kā Dr. Lī Veils . . . Manuprāt, viņš joprojām ir kaut kur sanāksmē. Es jau vairākas dienas neesmu viņu redzējis. Es nedomāju, ka esmu viņu redzējis. [Kāds brālis saka: “Viņš ir šeit.”—Tulk.] Viņš ir šeit. Nu, nesen viņš man atsūtīja kaut ko, ko sacīja Irenejs. Nu, es jau sen uzskatu, ka Irenejs bija tā perioda eņģelis, kurā viņš dzīvoja. Un viņš sacīja, ka: “Tad, kad ieies pēdējais Ķermeņa loceklis,” šajā pēdējā periodā, “tad vajadzētu . . . tajā laikā viss atklāsies.” Un te nu tas ir. Pilnīgi pareizi. Redzat? Mēs dzīvojam tajā laikā. Labi.

⁹⁸ Pēc tam pentakosti saņēma ārkārtīgu prieku. Viņi saņēma istenu stimulāciju. Es domāju, ka tā tas būtu katram.

⁹⁹ Ziniet, atvēlēsim tam britiņu laika. Atcerēsimies par Dāvidu. Arī viņš—viņš saņēma stimulāciju. Viņš sacīja: “Mans kauss plūst pāri.” Es ticu, ka viņa dzīvē notika kaut kas patiešām ievērojams. Kas, kas lika viņam to darīt? Kad viņš bija Garā . . . Viņš taču bija pravietis. Mēs zinām, ka viņš bija. Tā ir pateikts Bībelē. Pravietis Dāvids, lūk, jo viņš bija pravietis un viņš bija Garā, un viņš ieraudzīja augšāmcelšanos. Ja jūs gribētu to izlasīt, tas ir Psalmā 16:8 līdz 11. Viņš sacīja: “Turklāt mana miesa priecājas. Ak! Es—es atdosos cerībā, jo Tu neatstāsi manu dvēseli ellē, nedz Savam Svētajam Tu liksi redzēt trūdēšanu.” Un tik tiešām, viņa kauss sāka plūst pāri, jo viņš ieraudzīja. Lai kas tas arī bija; ak, viņš ieraudzīja augšāmcelšanos, un viņš bija patiešām . . . un viņa kauss plūda pāri.

108 Es nevaru saprast, kāpēc cilvēki domā, ka Draudze piedzīvos Lielo Bēdu laiku. Kāpēc Tai ir jāpiedzīvo Lielās Bēdas, kad Tai nav—nav nekāda grēka? Es gribu teikt. . . Es ar to nedomāju draudzi; draudze noteikti ies cauri Lielajām Bēdām. Bet es runāju par Ligavu. Ligava, nē, Viņai nevar uzrādīt vispār nekādu grēku. Tas viss ir izbalināts, un tur nav pat nekādas. . . Tur nav pat smakas no tā, tas ir pilnībā prom. Dieva priekšā viņi ir pilnīgi. Tad kāpēc vajadzīgas Lielās Bēdas viņu attīrīšanai? Bet pārējie to piedzīvos. Draudze noteikti ies cauri Lielo Bēdu laikam, bet ne Ligava.

109 Un tā, mēs izskatījām to visvisādos simbolos. Piemēram, draudze, Noa, tas simbolizē tos, kas pārnesti, kas pārgāja tālāk grēkā. Saprotiet, jā, viņi tika pārnesti. Taču Ēnohs aizgāja pirmais, tas ir prototips tiem svētajiem, kas patiešām iees, un pirms Lielā Bēdu perioda.

Lūk, mēs redzam, ka šis Jērs atvēra Zīmogu.

110 Un tā, mēs redzam, ka pirmā dzīvā būtne, ja pamanijāt, mēs redzam, ka pirmā dzīvā būtne bija. . . Pirmā dzīvā būtne bija lauva, dzīva radība; tas ir draudzes zi- . . . draudzes periodu grāmatā. Un pēc tam, otrais dzīvnieks, manuprāt, bija ar seju kā vērsim jeb kā teļam. Un trešajai dzīvajai būtnei bija cilvēka seja. Bet ceturtajai dzīvajai būtnei bija ērgļa seja. Lūk, tieši tā viņi bija mums attēloti, tieši tādā kārtībā. Un tieši tādā veidā viņi ir izvietoti pat šajā te Grāmatā.

111 Un turklāt, kā Floridā reiz mācīja viens liels skolotājs, sacīdams, ka—ka tas. . . ka: “Apustuļu Darbu grāmata bija tikai celtniecības stalažas priekš—priekš Draudzes. Draudze ir atrodamā četros Evaņģēlijos.”

112 Bet mēs redzam, ka tas ir pilnīgi otrādi, ka tieši četri Evaņģēļi apsargā Apustuļu Darbu grāmatu. Ka tieši no šiem četriem Evaņģēļiem ir sarakstīta Apustuļu Darbu grāmata, Svētā Gara darbi apustuļos. Un mēs redzam, tur Grāmatā, ka šie sargi sēdēja tur un sargāja; no austrumiem, ziemeļiem, rietumiem un dienvidiem. Atcerieties, kā mums šeit bija uzzīmēts? Un cik lieliski un nekļūdi visi pilnībā sakrit!

113 Tagad es gribu, lai jūs pievēršat uzmanību. Sacīja: “Nāc un skaties.” Jānis. . . Lūk, es gribu, lai jūs vēlreiz paskatīties, pirms šī. Lūk, šis ir pēdējais no šiem jātniekiem, lai atklātu antikrista darbības.

Rītvakar mēs skatīsim dvēseles zem altāra.

Nākamajā vakarā, tiesas.

114 Vēl nākamajā vakarā, aiziešana, par—par perioda beigām, par laika, par visu lietu beigām, redziet, kad Viņa tiek paņemta augšā. Tādējādi tieši šajā Septītajā Zīmogā tiek izlieti Kausi, un tiek izliets viss pārējais. Kas tas ir, es nezinu.

115 Paskatieties. Taču šeit, par šo te, mēs redzam, ka tas ir ērglis, šis cilvēks, kas... tas ir, šī dzīvā būtne, kas šeit ir attēlota. Tas ir, citiem vārdiem sakot, Tam ir četri dažādi periodi. Bija lauvas periods. Un mēs redzam, ka šis ir ceturtais periods.

116 Un viņš pateica: "Nāc un skaties ceturto Izpirkšanas Grāmatas noslēpumu, kas ir apslēpts šajā Grāmatā. Nāc, skaties." Un Jānis gāja apskatīties, un viņš ieraudzīja bālu zirgu. Un uz šī bālā zirga atkal bija tas pats jātnieks.

117 Šeit viņam jau ir vārds Nāve. Tagad skatieties. Nevienam no pārējiem jātniekiem, jeb nevienam no pārējiem zirgiem vispār nevienā gadījumā, kopš jāja šis jātnieks, viņiem nebija, tam cilvēkam nebija vārda. Bet šeit viņš ir nosaukts par Nāvi. Tas nebija minēts. Saprotat? Tagad atklājas, kas viņš ir. Ka viņš ir nāve.

118 Nu, pie tā varētu pakavēties un norunāt par to veselu sprediķi, un salikt visu pa plauktiņiem! Bet viss, kas ir anti, kas ir pret isto, var būt vienīgi nāve. Jo ir tikai divas lietas, tas ir, Dzīvība un nāve. Un tas pierāda, ka Svētā Gara atklāsme par to šajā laikā, ir tira Patiesība. Šis anti, viņš ir nāve. Tāpēc ka Vārds, kā mēs to šeit vēlāk ieraudzīsim, ir Dzīvība. Saprotat?

119 Bet šis cilvēks ir nosaukts par Nāvi. Lūk, citās vietās par šo jātnieku šādi nebija teikts. Taču šeit jau ir pieminēts, ka viņš ir nosaukts par Nāvi.

120 Taču lauvas atklāsmes laikā... Tagad skatieties. Lūk, es to gribu izlasīt rūpīgi, lai es būtu drošs; es to pierakstīju kaut kur šeit. Tas nebija lauvas perioda atklāsmes laikā jeb pirmajā periodā, agrinajā periodā, Tas nebija atklāts. Nākošais periods bija vērsa periods, tas bija tumšais periods, tumšie viduslaiki, vēl nebija atklāts, kas Tas bija. Ne arī cilvēkam līdzīgā dzīvā būtne, gudrība, kas attēloja reformatorus, Luteru un Vesliju, un pārējos, Tas vēl nebija atklāts. Taču ērgļa periodā, pēdējā periodā, pravietiskajā periodā ir jāparādās pravietiskai izpausmei, saprotiet, pie kā vienmēr atnāk noslēpumi! Lūk, kur mēs vienkārši... .

121 Mēs pie tā šovakar nedaudz pakavēsimies, lai jūs to pilnībā saprastu. Lūk, vairumā gadījumu jūs saprotat, ka šie... Es vērsos ne tikai pie šīs te grupas. Šis magnetafona lentes dodas uz visurieni, un man tas ir ļabi jāizskaidro. Tāpēc ka kāds dabūs tikai vienu no lentēm, un, ja viņi nedzirdēs tās visas pārējās, tad viņi vienkārši apjuks, saprotiet. Dievs ir To apsolijs, saprotiet, šim laikam, pēdējam laikam, pielikt punktu visiem šiem visdažādākajiem jautājumiem, kuros jau sen ir bijis juceklis. Mēs esam... .

122 Mums ir bijuši Elijas apģērbi. Mums ir bijuši Elijas mantijas. Ak, bija tādi cilvēki, kas... Džons Aleksandrs Douijs ir tur apglabāts, ietīts mantijā. Viņš apgalvoja, ka viņš ir Elija. Un mums ir bijušas visvisādas tādas lietas. Kas tas ir, galu galā?

Tas ir tikai tam, lai atņemtu to Patiesību, kura tiks dāvāta. Saprotat? Pirms Jēzus atnākšanas tur bija viltus kristi. Saprotat? Tas vienmēr notiek tā. Tas ir sātans, kas uztaisa viltojumus, lai sajauktu cilvēku prātus un ticību, pirms tas istais patiešām notiek. Tas arī viss.

123 Vai tad to pašu toreiz ebrejiem nepateica Gamaliēls? Sacija: “Vai tad neuzradās viens vīrs, sacīdams, ka viņš ir Tas? Un viņš aizveda četrus simtus cilvēku tuksnesī. Viņi aizgāja bojā un tā tālāk.”

124 Sacija: “Ikviens zars, kuru Mans Debesu Tēvs nav dēstījis,” sacija Jēzus, “tikš izrauts ar saknēm.”

125 Gamaliēls sacija: “Lieciet viņus mierā. Ja viņi, ja viņi nav no Dieva, vai tad tas neiznīks? Bet, ja tas ir no Dieva, jūs kļūsiat par Dieva pretiniekiem.” Šis cilvēks rikojās gudri. Viņš bija skolotājs.

126 Tagad skatieties. Lūk, lai pabeigtu visus šos noslēpumus, Dievs ir apsolijs, ka ir jāparādās īstenam Elijam, kādam viram, kas būs svaids ar to Garu, un tas tiks atklāts. Viņš ir apsolijs to Maleahijas 4. nodaļā. Un es esmu saņēmis zīmites un vēstules, kurās ir teikts, ka tā tas nav, taču es gribētu parunāt ar tiem cilvēkiem. Saprotat? To taču nevar noliegt. Ikviens īsts, labs teologs zina, ka tā ir Patiesība, ka viņi to gaida.

127 Bet būs tieši tāpat, kā tas notika ar Jāni, pirmās Kristus atnākšanas priekšteci. Nu, viņi neatpazīna viņu, jo par viņu bija pravietoti ļoti vareni notikumi. Viņam taču bija “jānolidzina visas augstienes un jāpaaugstina visas zemiņas, un viss paugurainais jāpadara līdzens”. Un, ak, viņš. . . Praviēši: Jesaja, septiņsimt divpadsmit gadus pirms viņa piedzimšanas; un Maleahija, četrsimt gadus, pirms viņš parādījās uz skatuves; viņi visi pravietoja par viņu. Bet viņi gaidīja, ka nolaidīsies kaut kāds Debesu gaitenis un iznāks šis pravietis ar visiem tiem pierumiem rokās, no Dieva.

128 Bet kas notika? Cilvēks, kuru jūs. . . pat draudzes locekļa aplieciņu nevarēja parādīt. Viņš nevarēja parādīt nekādu diplomu. Nodzīvojis tur tuksnesi; viņam nebija pat parastas skolas izglītības. Vesturnieki mums saka, ka viņš devās tuksnesī, kad viņam bija deviņi gadi, pēc sava tēva un mātes nāves. Un uzauga tur. . . Viņam bija pārāk svarīgs uzdevums, lai sasietos ar kādu garīgo semināru. Viņam bija—viņam bija jādara zināms Mesija.

129 Dievs nevarēja izmantot ar teoloģiju piestūķētu cilvēku. Viņš tādu nevar izmantot, jo tāds cilvēks vienmēr griezīsies atpakaļ. Tā viņš ir iemācīts. Viņš sliekšies atpakaļ un turieni. Tāpēc, ja viņš kaut ko ieraudzīs, viņš uzreiz vērsīsies pie tā, ko ir teikuši tie mācītāji. Būtu labāk, ja jūs turētos no visa tā pa gabalu un vienkārši ticētu Dievam.

130 Un mēs redzam, ka cilvēki viņu palaida garām. Pat apustuļi, kuri tur stāvēja, viņu neieveroja. Viņi taču sacīja: “Kāpēc Rakstos ir teikts, rakstu mācītāji saka, ka Elija . . .”

131 Viņš atbildēja: “Nu, viņš jau atnāca, bet jūs viņu neatpazināt.”

132 Un tieši no kurienes es ņemu līdzību par augšāmcelšanos jeb par Aizraušanu. Tā notiks, bet viņi . . . Es zinu, ka tas izklausās savādi. Bet varbūt pēc šī vakara, ja Tā Kunga griba, jūs zināsiet nedaudz vairāk par to, kā tieši tas notiks, saprotiet. Tas būs tik noslēpumaini, ka par to nezinās gandrīz neviens. Pasaule vienkārši domās, vienkārši turpinās dzīvot kā parasti, saprotiet, un tikai . . . Tieši tā Viņš to dara vienmēr.

133 Ziniet, es šaubos, vai kaut viena—viena . . . Es teiktu, viena procenta deviņdesmitā daļa cilvēku uz zemes vispār zināja, ka Jēzus Kristus bija šeit, kad Viņš šeit bija. Vai jūs zināt, kad Elija pravietoja, es šaubos, vai vispār kāds zināja, ka viņš bija . . . Viņi zināja, ka tur bija kaut kāds jukušais, kaut kāds fanātiķis, bet viņi ienida viņu. Protams. Viņš bija tā saucamais divainis.

134 Un es domāju, ka ikviens no augšas dzimis kristietis šīs pasaules acis ir tāds kā divainis, tāpēc ka tu esi izmainījies. Tu esi no citas pasaules. Tavš Gars ir no bezdibeņa otras puses. Bet šeit tas viss ir tādā sajukumā . . . Turklāt, ja jūs—jūs ne ar ko neatšķiraties, kaut kas nav kārtībā; jūs, jūs vēl esat pārāk piesaistīti zemei. Jūsu domām būtu jābūt vērstām uz Debesīm. Bet Debesis dzīvo no Vārda.

135 Un tā, mēs redzam, ka notika šis—šis svarīgais notikums. Lūk, mēs ticam, ka ir jāatnāk istajam Elijas Garam. Ir paredzēts, ka tas atnāks, saprotiet. Un mums ir jāatceras, ka viņš atnāks šurp pats savā laikā un stundā. Iespējams, tagad mēs ieliekam tam pamatus. Un tā ne . . . nebūs nekāda organizācija.

136 Es—es nepiekritu šajā jautājumā vienam manam labam draugam. Viņš saka, ka tā būs cilvēku grupa. Es gribu, lai jūs parādīet man to Rakstos. Dievs, nemainīgais Dievs, nekad nemaina Savus plānus. Ja Viņš tos maina, tad Viņš nav Dievs; tā tas ir, jo tad Viņš būtu mirstīgs un Viņš zinātu to pašu, ko es, un Viņš pieļautu kļūdas.

137 Jau no pašiem Ēdenes dārza laikiem Dievs nekad nav izmainījis Savu plānu. Viņš uztaisīja izpirkšanas plānu; tās bija Asinis. Bet mēs esam izmēģinājuši izglītību. Mēs esam izmēģinājuši diktatūru. Mēs esam izmēģinājuši psiholoģiju. Mēs esam izmēģinājuši konfesionālismu. Mēs esam izmēģinājuši visu, lai tikai savienotu visus vienā grupā un lai visi visus milētu, un tā tālāk. Bet nav citas vietas sadraudzībai kā vien zem Asinīm, tā ir vienīgā vieta, kur Dievs satiekas ar cilvēku.

138 Dievs vienmēr strādā ar vienu individu. Diviem cilvēkiem ir divas saprašanas. Un uz zemes nekad nav bijuši divi galvenie pravieši, kas būtu vienlaicīgi pravietojuši. Ieskatieties vēsturē

un pārbaudiet to. Tieši tā. Būtu pārāk liels juceklis! Viņam ir vajadzīgs viens pilnībā pakļāvies cilvēks, lai viņu lietotu. Viņš meklē tādu cilvēku.

¹³⁹ Taču pienāks laiks, kad tāds parādīsies, tas, kurš Viņu klausīs, Vārdu pēc Vārda. Nav svarīgi, ko saka kāds cits, tādi cilvēki nekad no Tā neatkāpsies. Tā tas ir. Viņi gaidīs uz TĀ SAKA TAS KUNGS. Bet līdz tam viņi nekustēs ne no vietas. Viņš būs pienācīgi apstiprināts. Jūs . . .

¹⁴⁰ Lūk, ārējā pasaule to ienidīs, bet izraudzītā Sēkla, iepriekšnolemtā Sēkla, tāpat kā tas bija Jēzus dienās; kad atspīdēs tā Gaisma, tā Sēkla, lūk, *šādi* atdzīvosies. [Brālis Branhams uzsit gaisā knipi—Tulk.] Viņi To atpazīs. Viņi to sapratīs. Jums nevajadzēs neko par To sacīt.

¹⁴¹ Viņa sacīja: “Cienitais, es redzu, ka Tu esi Praviētis. Es zinu, kad atnāks Mesija, Viņš darīs . . .”

Viņš sacīja: “Tas esmu Es.”

¹⁴² Ak, tas, ar to pietika. Viņai nevajadzēja gaidīt visu nakti un gaidīt vēl nākošo nakti. Viņa dabūja To uzreiz. Viņa skrēja. Viņa izstāstīja par To cilvēkiem.

¹⁴³ Tagad neaizmirstiet, lūk, pirmais periods bija lauvas periods. Tas bija Lauva no Jūdas cilts, Kristus. Šis periods bija pārņemts ar Viņa Paša Dzīves ietekmi. Tas bija pirmais *dzīvnieks*, kas simbolizē “Spēku”, kas atbildēja cilvēka balsi.

¹⁴⁴ Nākošais periods bija vērša periods jeb tumšā zirga jātnieka periods. Saprotat?

¹⁴⁵ Lūk, šis pirmais periods bija baltais periods, jo . . . Kā—kā es vienmēr biju dzirdējis cilvēkus sakām, ka šis pirmais jātnieks, baltais, bija draudzes vara, kas devās uz priekšu, lai uzvarētu. Un mēs noskaidrojām, ka viņam tika dots vainags, ka tā tas bija. Tā bija draudze. Tā bija draudze, taču kurp viņš devās? Viņš devās uz Romu. Lūk, kurp viņš devās. Viņš saņēma savu vainagu.

¹⁴⁶ Un tā, otrais periods bija—bija jātnieks uz sarkanā zirga, tie bija tumšie viduslaiki.

¹⁴⁷ Un lūk—lūk, nākošais periods bija cilvēks, periods, kas bija jātnieks uz melnā zirga. Un tas bija reformatoru periods, saprotiet, kad runāja tā Balss. Lūk, jātnieks uz melnā zirga, tas bija antikrists. Bet Tas, kurš runāja šajā periodā, bija attēlots kā cilvēks, un tas nozīmē gudrību, apķēribu, vērigumu. Saprotat? Bet viņi to nesaprata, saprotiet. Viņi nenosauca . . . Viņi nenosauca to vārdā. Saprotat? Viņi vienkārši pateica, ka viņš izjāja.

¹⁴⁸ Taču, kad iestājas ērgļa periods, tieši tajā . . . Dievs vienmēr pielīdzina Savus praviešus ērgļiem. Viņš sauc par ērgli pats Sevi. Ērglis paceļas tik augstu, ka neviens nevar to aizsniegt. Ne tas vien, ka viņš ir augstu, bet viņš izveidots tai pozīcijai. Kad viņš tur paceļas, viņš redz, kur atrodas. Daži cilvēki tur paceļas, bet

neredz, kur viņi atrodas, tāpēc nav nekādas jēgas tur pacelties. Bet, ja jūs. . .

149 Lai tikai vārna pamēģina pacelties kopā ar ērgli vai vanagu, ar kādu no tiem, viņu taču gabalos saraus. Viņai ir jābūt piemērotai tam spiedienam, kurp viņa lido.

150 Lūk, kāda ir šodienas problēma, daži no mums nav piemēroti spiedienam. Mēs pārāk ātri eksplodējam, redziet, kad palecamies. Bet mums ir jābūt sagatavotiem spiedienam.

151 Kad tu pacelies tur augšā, tev ir jābūt asai ērgļa redzei, lai redzētu, kas tuvojas, un zinātu, kas ir jādara. Lūk, To ir atklājis ērgļa periods. Tagad mēs redzam, ka ērgļa periods bija apsollīts Atklāsmes 10:7 un Maleahijas. . .:1, 4. Ka tas notiks pēdējās dienās, saprotiet, tā tas ir, ka tas atnāks. Labi. Skatieties.

152 Un tā, šis tips, mēs redzam, ka viņš jā un bāla zirga. Bāla! Ak vai! Pēc tam, ievērojiet, pēc tam. . .

153 “Sešdesmit astoņi miljoni protestantu,” kā mēs uzzinājām vakar vakarā no—no Šmukera *Brīnišķās Reformācijas*, no—no Romas mocekļu saraksta. Mēs redzam, ka tas turpinājās līdz pat 1500. gadam, tā man šķiet, vai astoņpadsmitajam. . . es šobrīd precīzi neatceros. Bet tika nodoti nāvei sešdesmit astoņi miljoni, kas protestēja pret pirmo Romas draudzi, Romu. Nav nekāds brīnums, ka viņš varēja uzdoties, izlikties par. . . un tika nosaukts par Nāvi. Tieši tas viņš bija.

154 Dievs vien zina, cik daudzus viņš nodeva garīgajā nāvē savas anti-Bībeles Vārda mācības dēļ! Tā ir viena lieta, ka šos sešdesmit astoņus miljonus viņš nodeva zobenam un tos nogalināja. Bet droši vien burtiski miljardi nomira garīgi no viņa viltus mācības. Nav brīnums, ka viņa vārds bija Nāve!

155 Vai redzat šo jātnieku? No sākuma, būdams antikrists, viņš jau no paša sākuma bija nāve; bet tad viņš vēl bija nekaitīgs. Pēc tam viņš saņēma vainagu, triskāršu kroni; un, kad tas notika, tad notika apvienošanās, sātans apvienoja savu draudzi un valsti, jo tad viņš jau kontrolēja gan vienu, gan otru. Antikrists bija sātans cilvēka veidolā.

156 Un vēl arī Mateja Evaņģēlijā, manuprāt, tas ir 4. nodaļā, tur tas—tas ir pateikts. Sātans uzveda augšā Jēzu, mūsu Kungu, un vienā momentā parādīja Viņam pilnīgi visas pasaules valstis un viņu godību, un piedāvāja to Viņam. Un viņš sacīja. . . Tās, tās piederēja viņam.

157 Tāpēc, redziet, kad viņam izdodas apvienot savu valsti un savu draudzi, tad var sākt jāt jātnieks uz sarkanā zirga, protams. Saprotat? Patiešām! Tādējādi mēs šeit redzam viņa noslēpumu viņa draudzē un valsti.

158 Ceturtajā savas kalpošanas stadijā viņš ir nosaukts par zvēru. Sākumā viņš ir nosaukts par antikristu, saprotiet; pēc tam viņš ir nosaukts par viltus pravieti; un vēl viņš ir nosaukts par

zvēru. Un tā, mēs redzam, ka šeit viņš ir nosaukts par zvēru. Lūk, es gribu, lai jūs pievērsāt tam uzmanību, tas ir pēc ceturta zirga.

¹⁵⁹ Un šajā ceturtajā zirgā, ja paskatīsieties, visi . . . Pirmais bija balts, pēc tam otrais bija sarkans; bet nākošais bija melns; bet ceturtajā, tajā bija pārstāvēti visi trīs iepriekšējie; tāpēc ka bālais to iegūst, kad sajauc sarkano un—un balto un pārējo. Saprotat? Viņš. . . Tas—tas viss bija samaisīts tajā vienā zirgā. Saprotat? Un šeit viņš kļuva par ceturto jeb, faktiski, par trim vienā. Un tajā vienā bija samaisīti viņi visi.

¹⁶⁰ Lūk, es vēlos, lai jūs ievērotu, ka viņi ir četri. Paskatieties uz šo nepareizo četrinieku garīgajā matemātikā. Dievs ir trijniekos. Šis ir četri. Šeit četriniekā ir viņš. Pirmais, antikrists, balts; otrais, viltus pravietis, sarkans; trešais, debess, zemes un—un šķīstītavas vikārs, melns; ceturtais, zvērs, bālais zirgs, sātans tiek izdzīts no Debesīm. Gribat to izlasīt? Atklāsmes grāmata 12:13, sātans tiek izdzīts no Debesīm. Pēc tam Atklāsmes 13:1, 8 viņš iemiesojas zvēra personā.

¹⁶¹ Sākumā viņš ir antikrists, tikai—tikai mācība, saukta par nikolaitismu; pēc tam viņš kļūst par viltus pravieti. Ja viņš ir antikrists, antikrists, tas ir *pret*. Jebkas, kas ir pret Dieva Vārdu, ir pret Dievu, jo Vārds ir Dievs. “Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds tapa miesa, Kristus, un mājoja mūsu vidū.” Lūk, viņš ir pret Vārdu, tāpēc viņš ir antikrists. Taču garu nevar kronēt ar vainagu; lūk, kāpēc viņš nesaņēma vainagu. Tikai šaujamloku bez bultām.

¹⁶² Bet tad, kad pienāca viņa kronēšanas laiks, viņš kļuva par savas antikrista mācības viltus pravieti. Vai sapratāt? Tad viņš saņem zobenu, jo viņš apvieno savas varas, tad viņam vairs nekas nevienam nav jāprasa. Viņš ir valsts valdnieks; viņš ir Debesu valdnieks. Viņš saņem trīskāršu kroni. Ievieš savu ideju ar nosaukumu “šķīstītava”. Tas nozīmē, ja—ja kāds ir nomiris un cilvēkiem ir nauda, un viņi grib viņus izpirkt, tad viņš varot viņus no turienes ar lūgšanu atbrīvot. Tāpēc ka viņam esot vara to izdarīt; viņš ir *vikārs*. Bet, protams. “Viņš ieņem Dieva vietu uz zemes.” Tas taču ir skaidrs kā diena!

¹⁶³ Mēs to atradām, izsekojām tam cauri visai Bībelei un saskaitījām viņa skaitli ar cipariem, un visu pārējo. Šeit viņš ir. . .? . . . atkal skaitli četri, nevis skaitli trīs. Skaitlis četri, saprotiet.

¹⁶⁴ Tagad atvērsim Atklāsmes 12. nodaļu. Vienkārši nedaudz to palasisim, tāpēc ka mums—mums tam pietiek laika. Un izlasisim Atklāsmes 12. nodaļu un 13. pantu. “Un tanī pašā stundā notika liela zemestrīce. . .” Nē, tā—tā nav tā vieta. 13. pants:

*Un kad pūķis, redzēja, ka tas nomests ārā uz zemes,
viņš sāka vajāt sievu, kas bija dzemdējusi puisēnu.*

¹⁶⁵ Un tā, redziet, viņš tika nomests uz zemes un iemiesojās, tāpat kā antikrista gars iemiesojas cilvēkā. Tas cilvēks mainās

no viena uz otru, no antikrista gara uz viltus pravieti, bet pēc tam viņā ieiet zvērs.

166 Tieši tāpat kā aug arī Draudze; viņa draudze pārgāja no—no antikrista viltus pravieti, bet šajā topošajā svarīgajā periodā ir jāparādās zvēram. Tādā pat veidā virzās arī Kristus Draudze, caur taisnošanu, svēttapšanu un caur kristību ar Svēto Garu, kad Kristus ir cilvēkos, pilnīgi precīzi. Un šeit viņam ir Tā antitips. . . tas ir, gribēju teikt, Tā prototips. Tas ir viņš, pilnīgi precīzi. Tas ir viņš. Viņš ir nomests no Debesīm.

167 Tagad mēs redzam Atklāsmes 13:1-8:

Un es nostājos uz jūras smiltīm un redzēju izkāpjām no jūras zvēru. . .

168 Lūk, šeit ir 12., kur viņš tika nomests. Tagad skatieties.

. . . redzēju izkāpjām no jūras zvēru, kam bija septiņas galvas un desmit ragi, un uz viņa ragiem desmit ķēniņa kroņi, un uz viņa galvas zaimu vārdi.

Un šis zvērs, ko es redzēju, bija līdzīgs leopardam, un viņa kājas. . .

169 Ak, ja vien mums tagad būtu laiks, mēs visu atlikušo vakaru varētu izskatīt šos te simbolus un parādīt, vēlreiz parādīt, ka tas viss stāsta par viņu. Ikviens, vairums no jums to zina no citām nodarbībām.

. . . bija. . . kā lāča kājas un viņa mute. . . kā lauvas mute; un pūķis deva tam savu spēku. . . troni un. . . varu.

170 Hm! Iemiesojies sātans! Saprotat?

Un es redzēju, ka viena no viņa galvām bija. . . uz nāvi ievainota. . .

171 Un varat izlasīt tālāk, ja gribēsiet, kad jums būs iespēja izlasīt līdz galam. Nē, labāk—labāk izlasīsim vēl nedaudz.

Un es redzēju, ka viena no viņa galvām bija ievainota. . . uz nāvi; bet tā nāves brūce atkal tika dziedināta., un visa zeme noraudzījās uz zvēru ar izbrīnu.

172 Esiet vērīgi! Nekad nepiegrīziet vērību komunismam. Tas ir tikai un vienīgi instruments, kas spēlē savu lomu Dieva rokās, lai palīdzētu noteiktā laikā “atriebties par asinīm”, kā mēs to apskatīsim ritvakar. Saprotat?

Un viņi pielūdza pūķi. . .

173 Kas ir šis pūķis? Sātans. Vai pareizi? “Sarkanais pūķis.” Labi.

. . . kurš zvēram devis varu (lūk, no kurienes tas iegūst savu varu, saprotiet), un arī zvēru tie pielūdza, sacīdami: Kas līdzinās zvēram? un kas var ar to karot?

Tam tika dota mute runāt lielas lietas un zaimus un dota vara to darīt četrdesmit divi mēnešus ilgi.

Un tas atvēra savu muti Dieva zaimošanai (Te nu tas ir, saprotiet. Labi.) . . . lai zaimotu Viņa Vārdu (piešķirot viņam titulu) . . . un Viņa mājokli (tā ir tā vieta, kur mājo Svētais Gars) . . .

174 Uztaisot tam vietu Romā, Vatikāna pilsētā. Var vienkārši lasīt tālāk:

. . . un tos, kas mājo debesis.

175 Zaimoja viņus, nosaucot viņus par aizbildņiem.

Un tam tika dots karot ar svētajiem (un to viņš izdarīja) un tos uzvarēt (to viņš izdarīja) . . .

176 Dedzināja viņus uz uguns kuriem! Izbaroja viņus lauvām! Un nogalināja visos iespējamajos veidos!

. . . un viņam tika dota vara pār visām ciltīm . . . valodām un tautām.

177 Tas tā nekad nebija, līdz pagāniskā Roma tika pārtaisīta pāvesta Romā, un katoliskā vara izplatījās pa visu pasauli, kļuva par vispasaules katoļu baznicu.

Un to pielūgs visi, kas dzīvo virs zemes, kuru vārdi nebija ierakstīti grāmatā . . .

178 “Manu Eļļu un vinu nesamaitā!” Redzat?

Un to pielūgs visi, kas dzīvo virs zemes, kuru vārdi nebija ierakstīti kopš pasaules radīšanas nokautā Jēra Dzīvības Grāmatā.

Kam ir ausis, tas lai dzird!

Kas ņem gūstā, aizies pats gūstā; kas nokauj ar zobenu, to nokaus pašu ar zobenu. Šeit ir svēto pacietība un . . . ticība.

179 Un tā, vakar vakarā mēs ieraudzījām, kā viņš atnāca ar savu lielo zobenu, lai nogalinātu.

180 Un mēs redzam, ka arī viņš tiks nogalināts ar zobenu, ar Vārda zobenu. Dieva Vārds, abpusēji griezīgs zobens, viņu nogalina, viņu iznīcina. Pagaidiet, kad tie Septiņi Pērkoni sāks runāt Savās balsīs uz to grupu, kas patiešām var paņemt Dieva Vārdu un stingri turēt To, Tas griezis un cirtīs. Un viņi varēs aizvērt debesis. Viņi varēs aizvērt to vai izdarīt šito, visu, ko vien gribēs. Slava! Viņš tiks nokauts ar Vārdu, kas nāk no Viņa mutes, kas ir asāks par abās pusēs griezīgu zobenu. Viņi varētu izsaukt simtiem miljardu tonnu mušu, ja viņi to gribētu. Āmen. Ko viņi sacīs, tas notiks, jo Tas ir Dieva Vārds, kas nāk no Dieva mutes. Jā. Āmen. Dievs, vienmēr, Tas ir Viņa Vārds, bet Viņš vienmēr izmanto cilvēku, lai To iedarbinātu.

181 Dievs pats varēja izsaukt tās mušas tur Ēģiptē, taču Viņš sacīja: “Mozu, tas ir tavs darbs. Es tev vienkārši pateikšu, kas ir jādara, bet tu ej un dari to.” Viņš to visu pilnībā izdaria. Redzat? Viņš—Viņš būtu varējis izvēlēties sauli, lai tās izsauktu; Viņš būtu varējis izdarīt tā, lai tās izsauktu mēness vai lai tās izsauktu vējš. Tomēr Viņš—Viņš sacīja: “Mozus.” Tas—Tas. . . Viņš izvēlas cilvēku. Labi.

182 Un tā, šeit mēs redzam, ka šis sātans pēc tam, kad viņš tiks nomests no Debesīm, iemiesosies zvērā. Un šeit viņš kļūst par zvēru; antikrists, viltus pravietis, bet šeit zvērs. Un viņam ir dots vārds Nāve! Un viņam seko Elle! Pilnībā sātans uz sava troņa! Ak vai! Uz zemes, viņš ir sātans, pārstāvis, uz zemes, jo tagad viņš ir pasaules valstu galva, to pašu valstu, kuras viņš piedāvāja Kungam Jēzum Mateja 4. nodaļā. Šeit sātans kļūst par pilnīgu ķēniņu.

183 Lūk, tas notiek vēlāk. Šobrīd viņš ir viltus pravietis. Viņš kļūs par zvēru, pēc kāda laika, kad viņš tur lauzis savu vienošanos ar ebrejiem. Jūs zināt, kā mēs jau. . . Labi, tagad skatieties, tajā laikā viņam tiks dota zvēra sirds, un sātans iemiesosies. Jo tad, kad Draudze dosies augšup, sātans tiek nomests lejā. Saprotat? Saprotat? Tad tam pienāks gals, visām viņa apsūdzībām pienāks gals. Saprotat? Lūk, jo kamēr. . .

184 Skatieties, kamēr Starpnieks vēl atrodas uz Troņa, sātans var tur stāvēt un apsūdzēt, jo viņš ir pretējās puses advokāts Viņš ir Kristus oponents. Un Kristus ir. . . Viņš tur stāv, stāv tur kā oponents, saka: “Bet pagaidi! Ādams krita! Ādams izdaria to! Es viņu uzvarēju. Es liku viņa sievai noticēt meliem. Bet Tu sacīja, ka viņa tā dēļ tiks nolādēta. Tas ir mans!”

185 Taču tur stāv Starpnieks, āmen, Radinieks Izpircējs, āmen, Viņš tur stāv ar Asinīm, kas var paņemt viszemiskākā grēcinieka sirdi un to izmainīt. Starpnieks ir uz Troņa. Tieši tā.

Sātans sacīja: “Bet viņi ir vainīgi!”

Viņš varēja pateikt: “Nē, viņi nav vainīgi.”

186 Tas “Hloroks” balinātājs tika izgudrots jeb izgatavots, lai iztīrītu traipus, izbalinātu tinti vai lai iztīrītu jebkuru citu pleķi. Tāds viņiem ir. Tas sadalīs visu tā, ka jūs to vairs nekad neatradīsiet. Tas tiek atgriezts gāzēs un līdz pat kosmiskajai gaismai. Un tālāk par molekulām un visu pārējo, līdz kamēr atgriežas pirmatnējā formā, no kurienes tas uzradās. Tā ir radība. Bija. . . Radībai ir jānāk no Radītāja. Bet visas ķīmikālijas, kas tika izgatavotas un savienotas, tās ir sadalītas, un nekas tur vairs nepaliek. Nekā no tā visa vairs nav. Pat pati—pati ūdens matērija savienojas ar “Hloroksu”, kas ir pišļi.

187 Āmen! Slava Dievam! Viss ir pilnībā tīrs. Lūk, ko Jēzus Kristus Asinis izdara istam Dieva bērnam, kad viņš atzīst to grēku un nostājas tur, taisnots Viņa. . . Esi žēlīgs! Ak, Dievs!

Tas ir tik vareni, ka Dievs pat sacīja: “Es to vairs pat nevaru atcerēties. Un viņš pavisam noteikti ir Mans dēls.”

188 “Patiesi Es jums saku: ja pateiksiet šim kalnam: ‘kusties,’ un nešaubīsieties savā sirdī, bet ticēsiet, ka notiks tas, ko sakāt, jūs. . . tas īstenosies. Tad jūs dabūsiat to, ko jūs sacījāt.” Tu esi izpirkts dēls. Āmen! Es zinu, ka tā ir Patiesība.

189 Es redzēju, kā veselas sešas reizes tur parādījās vāveres, un es zināju, ka neviena no tām tur nebūtu uzradusies. Viņš vienkārši. . . Viņš var radīt vāveres, tāpat kā Viņš var radīt mušas vai vardes, vai jebko citu. Viņš, Viņš ir Dievs, Radītājs. Pareizi! Un kad neviens mirstīgais. . .

190 Bet, kad šī mirstīgā cilvēka grēks ir izsūdzēts un iegremdēts tajā Jēzus Kristus “Hloroks” balinātājā, Tas izbalina visu grēku. Viņš ir tīrs un neaptraipīts, bez grēka, bez trūkuma. “Kas no Dieva dzimis, nedara grēku, jo viņš nevar grēkot.” Starp viņu un Dievu stāv šis balinātājs. Kā tas vispār varētu līdz turieni aiziet, ja tas to sadala un aizsūta to atpakaļ pie tā, kas to ir izkropļojis? Āmen!

191 Ak! Es jutos ļoti dievbijīgi. Es—es jums saku, es tagad saņemu stimulāciju, kad tas sāk atklāties.

192 Ievērojiet, pilnībā sātans uz sava troņa. Tieši tā. Piedāvāja to Dievam, piedāvāja to mūsu Kungam. Te nu viņš ir, tur sēž, un viņā ir šī zvēra sirds. Lūk, te nu ir šī persona, zvērs, iemiesojies velns. Šeit uz zemes viņš uztaisa savu parādīšanos viltus ceļā. Ak, tas tik ir! Maskējoties zem patiesā Vārda, viņš asociē sevi ar Vārdu.

193 Viņš izdarīja tieši to pašu, ko izdarīja viņa—viņa prototips, kas bija Jūda pirms diviem tūkstošiem gadu. Ko tad viņš izdarīja? Jūda ienāca kā ticīgais, jau no paša sākuma būdams velns. “Viņš piedzima kā pazušanas dēls.” Apmānit Jēzu viņš nevarēja, tāpēc ka Tas zināja viņu jau no paša sākuma; āmen, jo Viņš bija Vārds. Protams. Un, atcerieties, Jūda ieņēma mantziņa amatu un krita naudas dēļ.

194 Tieši tas notiek ar draudzi mūsu dienās! Katoļu baznīca, kā mēs ieraudzījām vakar vakarā, ņem maksu par novēnām, ņem maksu par lūgšanām un ņem maksu par visu. Tas ir gandrīz tas pats, un tā jau notiek arī ar katoļu baznīcas meitām, kas ir protestanti. Tas viss ir naudas dēļ. Lūk, kur krita Jūda, lūk, kur krita viņš, un, lūk, kur krit protestanti.

195 Skatieties, viņš jāj uz bāla zirga, kad viņš parādās savā izbraucienā, savā pēdējā izbraucienā. Šeit viņš jāj pēdējo reizi. Lūk, tas nav mūsu laikā. Tas būs vēlāk. Šis ir Zīmogs, paredzējums. Tāpēc ka tad, kad tas notiks, Draudze jau būs aizgājusi augšā. Kad Kristus parādīsies šeit uz zemes kā—kā—kā. . . Parādās šis tips un kļūst par pilnīgu, pilnīgu velnu; No antikrista līdz pat viltus pravietim, pēc tam par zvēru, pašu

velnu. Un viņš jāj uz bāla zirga, kurš viss ir izkrāsots un sajaukts dažādās krāsās, lai būtu bāls un nāves krāsā.

196 Taču, kad šeit uz zemes parādīsies mūsu Kungs, Viņš jās uz sniegbalta zirga. Un Viņš būs pats istākais Imanuēls, Dieva Vārds, iemiesojies Cilvēkā. Saprotat? Lūk, kāda starp viņiem ir liela atšķirība. Tāda ir šī viņu atšķirība.

197 Paskatieties, šis antikrists ir uz bāla zirga, tas ir krāsu sajaukums. Zirgs ir zvērs, kas simbolizē spēku. Viņa spēks ir pilnīgs sajaukums. Kāpēc? Tā ir politika, tie—tie ir valstu spēki, tie ir reliģiskie spēki, tie ir dēmoniskie spēki. Tie ir visvisādi kopā samaisīti spēki, tāds bija samaisītais, bālais zirgs. Viņam ir visvisādi spēki.

198 Taču, kad atnāks Jēzus, Viņš jās uz viena neatšķaidītas krāsas zirga, Vārda. Āmen!

199 Tas otrs sajauc savas krāsas: sarkans, balts, melns; trīs krāsas vienā, pārstāvētas vienā. Un trīs spēki pārstāvēti vienā: baltais zirgs, melnais zirgs, ugunssārtais zirgs. Un trīs kroņi vienā. Saprotat? Protams.

200 Es pats esmu redzējis to kroni; stāvēju, ak, *tādā* attālumā un skatījos uz to. Pieiet tam klāt es nevarēju, jo tas atradās aiz stikla. Tieši tā bija, tas stāvēja tur aiz lielās atslēgas, standā; triskārš kronis. Tāpēc es zinu, ka tā ir taisnība. Hm-hm. Tāds nu viņš tur bija, ar triskāršu kroni, vikārs: debesu, šķistītavas un zemes.

201 Trīs kopā apvienoti spēki, redziet, visi sajaukti vienā krāsā, bālā. Tur visur runāja nāve; politiskie un—un reliģiskie, un—un dēmoniskie spēki, sajaukti kopā. Politika, viņš ir politikas ķēniņš, sātans. Gudrs! Ak! Protams. Nemaz nemēģiniet pārspēt viņu viltībā. Vienkārši—vienkārši uzticieties Tam Kungam. Tas arī viss.

202 Kā mēs to izskatījām jau agrāk. Visi gudrie, izglītotie un tamlīdzīgie nāk no tās nepareizās puses. Vienkārši izpētiet to cauri Rakstiem, noskaidrojiet, vai tā tas ir. Izpētiet Kaina bērnus un paskatieties, par ko tie kļuva. Pēc tam izpētiet Seta bērnus un paskatieties, kas bija viņi. Nav tā, ka es atbalstu analfabētismu, it nemaz. Tieši tā. Tomēr, ja paskatīties uz jebkuru cilvēku Bībelē, ļoti reti. . .

203 Bija viens, kuru sauca Pāvils, viņš bija gudrs virs, bet viņš sacīja, ka viņam vajadzēja aizmirst visu, ko viņš zināja, lai iepazītu Kristu. Viņš sacīja: “Es nekad nenācu pie jums ar viltīgiem cilvēciskās gudribas vārdiem, bet es nācu pie jums Kristus augšāmcelšanās spēkā.” Pareizi, ar Svētā Gara Spēku!

204 Paskatieties uz citiem. Daži nespēja pat labo no kreisās rokas atšķirt. Un—un, ak, caurskatiet praviešu periodu un no kurienes viņi nāca, un tā tālāk. Vai saprotat, ko es gribu pateikt?

205 Redziet, viņi ir apķērigi, intelektuāli un gudri. Tieši gudriba ir tas, kas aizved tevī prom no Dieva.

206 Viņam bija trīs varas jeb trīs—trīs jomas: pār zemi, Debesīm un šķistītavu.

207 Viņš pats ir trīsvienība. Tieši no tā viņš sastāv. Un viņš jābūt trīsvienībā. Viņa spēks ir trīsvienībā. Viņa kronis ir trīsvienībā. Viņa zirgs ir trīsvienībā. Lūk, kas viņš ir, trīsvienība; trīsvienības spēks, trīsvienības kronis, trīsvienības zirgs (jāj); tie ir viņa amati, atkal četrinieks, saprotiet, atkal četrinieks. Protams.

208 Ja jau tās ir viņa kalpošanas trīs stadijas, tātad tā ir viena un tā pati persona, iemiesojies sātans. Trīs stadijas kalpoš-. . . antikrists, viltus pravietis un zvērs. Tās trīs ir prototipā, saprotiet. Saprotat? Un tā, ir trīs prototipi, lūk, kas viņu dara.

209 Dievs, Dievs arī dara Sevi zināmu ūdenī, Asinis, Garā; ar Dieva Vārdu padara kristieti par Dieva dēlu. Saprotat? Bet no šiem trīs spēkiem var atpazīt velnu. Redzat? Ak, lūk, šeit ir ūdens, Asinis un Gars, tas ir no Dieva. Bet šeit ir politika, reliģija un dēmoniskais spēks, samaisīti kopā, parāda, ka tas ir velns.

210 Pirmā Kristus Atnākšana, kā mirstīgais. Viņš nāk trīs reizes. Kristus ir trijniekos. Saprotat? (Paskatieties, kā tas otrs atnāk; viņš ir četriniekos.) Paskatieties uz Kristu. Pirmajā Atnākšanā Viņš atnāk kā mirstīgais, lai noasiņotu un nomirtu. Vai pareizi? Tā ir Viņa pirmā atnākšana. Otrā Atnākšana ir Aizraušana; mēs satiksim Viņu debesis, nemirstīgu. Savā trešajā Atnākšanā Viņš ir iemiesojies Dievs. Āmen! [Brālis Branhams plaukšķina plaukostas—Tulk.] Dievs, Imanuēls, lai valdītu uz zemes! Pareizi, tikai trīs.

211 Ceturajā jātņieka stadijā, skatieties. Šī jātņieka ceturajā stadijā ir nosaukta par Nāvi. *Nāve* nozīmē “Mūžīga nošķiršana no Dieva”. Lūk, ko nozīmē nāve, būt Mūžīgi nošķirtam no Dieva.

212 Un tā, ja mēs esam izskaitļojuši šo tipu, klase, ja mēs esam parādījuši Bībelē, kas šis tips ir; un mēs pat izskatījām tos kalnus, to vietu un visu pārējo, visos sīkumos, no visām pusēm. Un tagad ērglis viņu nosauc par “Nāvi”. Lūk, kā Viņš to nosauc. Atcerieties, lūk, nāve ir Mūžīga nošķiršana.

213 Atcerieties, svētie nenomirst. Viņi aizmie, nevis nomirst. “Kas Manus Vārdus dzird un tic Tam, kas Mani sūtījis, tam ir Mūžīgā Dzīvība.” Tā tas ir. “Tas nenāk tiesā, no nāves ir iegājis Dzīvībā. Es esmu Augšāmcelšanās un Dzīvība,” sacīja Jēzus. “Kas Man tic, viņš dzīvos, arī ja viņš mirst. Un ikviens, kas dzīvo un tic Man, nemirs nemūžam.” Vai Lācars ir miris? “Viņš ir aizmidzis.”

214 “Nebaidies, meitene nav mirusi, bet guļ.” Viņi nicinoši izsmēja Viņu. Vai pareizi? Ak vai! Redziet, svētie nemirst.

215 Atdalīšana no Dieva ir nāve, Mūžīgā nāve. Un šis tips ir nosaukts vārdā “Nāve”, tāpēc turieties no viņa pa gabalu. Kas

viņš ir? Organizācija, organizējoša sistēma; pirmā organizētā draudze numur viens, un, tad viņš pārņēma Konstantīta izpratni Nikejas Padomē.

216 Vakar vakarā mēs izskatījām tās sievietes un parādijām, ka Ieva, pirmā ligava, pirms pie viņas atnāca viņas vīrs, viņa krita, tāpēc ka apšaubīja Dieva Vārdu Ēdenē. Garīgā Kristus ligava, kura piedzima Vasarsvētku Dienā; pirms Viņš pie viņas atnāca, kas notika? Viņa krita Romā. Kā? Pazaudēja savu Vārda nevainību dogmu dēļ. Āmen. Ak vai!

217 Es—es—es jūtu, kā pār mani atkal nonāk stimulācija, tieši tā, aizdomājos par . . . Ne jau tāpēc, lai uzvestos kā prāta jucis. Ne jau to es domāju. Taču es vienkārši. . . Jūs neaptverat, ko tas mani dara. Es esmu tajā jau četras dienas. Vienkārši. . . un vienkārši man kaut kas ir jāpasaka, lai es it kā atkal sajostos kā cilvēks. Jūs mani saprotat. Jā. Labi. Sāc šādi runāt un redzi, kā visapkārt sāk rasties vizijas. Tā tas ir. Saprotiet, lūk, kāpēc es kaut ko pasaku, lai atkal atjēgtos un it kā sapurinātos. Saprotat?

218 Vai jūs esat pievērsuši man uzmanību, kad es vadu atpazīšanas rindu? Es pateikšu kaut ko, no kā cilvēki sāk smieties; pēc tam es pateikšu kaut ko, no kā cilvēki sāks raudāt; pēc tam es pateikšu kaut ko, no kā cilvēki sadusmosies. Man kaut kas ir parādīts. Un es saku to, lai redzētu reakciju, un pēc tam skatos, kāda veida gaisma ir pār cilvēkiem, kas notiek. Tad es zinu, kur tas ir, un es zinu, vai Viņš aicina vai nē. Ja tas nav. . . Ja tur sēž īsts ticīgais, viss ir kārtībā. Tu izsauc viņu, saki: “Tu esi *Tāds un tāds*.” Saprotiet.

219 Un, kad tu pazemojies, Gars sāk dot svaidījumu, tad sāc redzēt, kā no visurienes nāk šie uzliesmojumi, saprotiet, lūk, šādi, it visur, visur šai vietā. Tieši tāpēc es kaut ko saku, it kā sāku no sākuma, visu sāku no jauna, saprotiet.

220 Kopš pagājušās svētdienas es vienkārši sēžu istabā, tikai lūdzos, tas arī viss, būdams zem svaidījuma. Un es zinu, ka Tas ir pareizi. Ja jūs ticat Dievam, un es zinu, ka jūs ticat, pagaidiet vien, kas notiks nedēļas beigās. Hm-hm. Saprotat? Saprotat? Nu, labi. Saprotat?

221 Un tā, nāve nozīmē Mūžīgu atdališanu no Dieva. Un neaizmirstiet, lūk, svētie nemirst.

222 Atcerieties, viņa ligavai tika dots bāls zirgs. . . tas ir, šim jātniekam tika dots bāls zirgs, uz kura doties uz priekšu. Viņam tika dots šis—šis bālais zirgs, uz kura doties uz priekšu. Un viņš jāja uz šī bālā nāves zirga. Un tā, mēs zinām, kas tas bija. Mēs zinām, kas tā bija par draudzi.

223 Un atcerieties no vakardienas, viņa bija ne tikai “netikle”, bet viņa bija arī “netikļu māte”.

224 Un mēs redzam, kas viņu padarīja par netikli, par tādu sievieti, par tādas kategorijas sievieti. Es vienkārši. . . Tas ir tāds

smags vārds, lai lietotu to jauktas auditorijas vidū. Tomēr tā saka Bibeles, saprotiet. Lūk, mēs saprotam, ka tā—tā ir sieviete, kura dzīvo neuzticīgi savam laulības solījumam. Un, redziet, viņa it kā ir, dēvē sevi, sauc sevi par “Debesu Kēniņieni”. (Bet tas nozīmē būt Dieva Ligavai. Dievs ir Kristus.) Un mēs redzam, ka viņa piekopj netiklību, un viņa liek dzīvot netiklībā zemes kēniņiem un visiem bagātniekiem, un ievērojamiem cilvēkiem. Viņai seko visa zeme. Saprotat?

²²⁵ Un pēc tam mēs redzam, ka viņa ir dzemdējusi daudzas meitas, un tās bija netikles. Netikle vai prostitūta, tas ir viens un tas pats; ārļaulības sakari, netiklība, ļaunums, laulības pārkāpšana, pārkāpšana. Ko viņi izdarīja? Organizējās, izveidoja sistēmu, mācīja cilvēciskās sistēmas, pentakosti un viss pārējais bars!

²²⁶ Lūk, pentakosti, tikai nebāziet tagad savu—savu sirdsapziņu pagrabā. Atļaujiet man kaut ko jums pateikt. Paskatīsimies istenībai sejā. Mēs jau esam pārāk tālu aizgājuši, lai vēl viens ar otru liekuļotu. Paskatieties šurp.

²²⁷ Mēs dzīvojam Lāodikejas Draudzes Periodā. Bet tas bija visnožēlojamākais draudzes periods no visiem pārējiem, remdens, un vienīgais, kurā Kristus atradās ārpusē, cenšoties tik atpakaļ iekšā. Tas bija tad, kad parādījās pentakostu vēstījums, sacīja: “Es esmu bagāts!” Nu, sākumā tu biji nabags. Tagad patiešām esi kļuvis bagāts, saprotiet. “Man netrūkst ne nieka!” Un—un, ak, kāds tu biji!

²²⁸ Viņš sacīja: “Tu esi kails, nelaimīgs, akls, nabags, nožēlojams un pat nezini to.”

²²⁹ Lūk, ja cilvēks tur uz ielas būtu kails un to zinātu, nu, tad viņš mēģinātu kaut kā to izlabot. Taču, kad viņš—kad viņš to nezina un negrib nevienā klausīties, tad viņš ir sliktā stāvoklī. Lai Dievs viņam ir žēlīgs. Pareizi. Pievērsiet uzmanību. Ak vai!

²³⁰ Un tā, atcerieties, šis antikrists, tā kā viņš ir virietis, viņa ligavai, kas ir viņa draudze, “bija dots laiks atgriezties no grēkiem, bet viņa to neizdarīja”, tajā draudzes periodā, Tiatirā. Vai jūs atceraties? Vai varat. . . ?

²³¹ Nu ko, uz mazu britiņu atkārtosim to. Tas nebūs nekas sliktas, ja mēs uz mazu britiņu to vēlreiz izskatīsim. Atgriezīsimies uz 2. nodaļu, tikai uz britiņu. Mēs vienkārši to izlasīsim, 2. nodaļu no. . . lūk, Tiatira. Tagad klausieties uzmanīgi, tā patiešām ātri. Ak, mums jau tūlīt jābeidz, bet mēs vēl neesam sākuši. Taču skatīties, Tiatira. Lūk, tas sākas 2. nodaļas 18. pantā.

. . . un Tiatiras draudzes eņģelim (tas ir vēstnesis) raksti: Tā saka Dieva Dēls, kam acis ir kā uguns liesma. . . un kam kājas līdzīgas mirdzošam varam;

Es zinu tavus darbus un tavu mīlestību, un tavu kalpošanu, un tavu ticību. . . tavu pacietību un darbus;

un ka tavi ir lielāki. . . un ka pēdējie darbi lielāki nekā pirmie.

Bet Man ir pret tevi tas, ka tu ļauj vaļu sievietei Jezabelei. . .

232 Te nu tas ir. Jūs zināt, kas par viņu ir teikts Bibelē. Viņa bija Ahaba sieva. Un šeit ir tā sieviete, draudze, Jezabele, viltus pravieša sieva, kurš it kā skaitās ista Dieva pravietis, pāvests; pareizi, istais pravietis un viņa sieva, Jezabele. Lūk, Ahabs it kā bija ista ebrejs, bet viņš bija nelietis, jūs to zināt, tāpēc ka viņa sieva veda viņu savā saitē, kā vien gribēja. Mēs redzam, ka šī Jezabele ar savu naudu ved viņus, kā vien grib.

. . . kas saucas par pravieti (vai sapratāt?), mācīt un . . . apspiest Manus kalpus (redziet, šī Jezabeles mācība pārņēma visu valsti), piekopt netiklību un . . . ēst elku upurus.

. . . Es devu viņai laiku atgriezties (redzat?), no viņas netiklībām, bet viņa neatgriezās.

233 Paklausieties šo nākamo pantu.

. . . Es metīšu viņu gultā (tā ir elle) un tos, kas ar viņu piekopoši netiklību, lielās bēdās. . . (Tā ir ieešana Lielo Bēdu periodā. Šeit nav runa par Draudzi). . . ja tie neatgriezīsies no saviem darbiem.

234 Tagad klausieties uzmanīgi.

. . . viņas bērnus (viņas netikles) Es nonāvēšu ar nāvi (ar garīgo nāvi). . .

235 Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: "Āmen."—Tulk.] Tā saka Vārds. "Es viņas nogalināšu ar nāvi." Un, ja viņas ir nogalinātas, tad viņas ir Mūžīgi atdalītas. Skaidrs. Atcerieties, Viņš deva viņai laiku nožēlot.

236 Tiatiras Periods bija tumšais periods. Tumšā zirga jātnieks jāja tani laikā, kad bija jāmaksā par visām mesām un visu pārējo, un par lūgšanām, un—un novennām, un tā tālāk. Tagad jūs redzat viņa melno, pēc tam, kad viņš atteicās atgriezties no grēkiem Tiatirā (kā?), viņš pārsēdās no melnā zirga un jāj uz bālā zirga, nāves, savai pēdējai kalpošanai.

237 Lūk, šeit es varbūt jūs nedaudz sapurināšu kā individuus. Noraidīt Dievu, noraidīt Dieva aicinājumu, reiz jūs to izdarīsiet pēdējo reizi. Un tieši tāpat, kā tas notika ar to draudzi, tās būs beigas. Dieva pacietībai pret cilvēku kaut kad pienāks gals. Saprotat?

238 Un, kad viņa no Tā atteicās un atteicās To pieņemt, tad viņa izmainījās un devās. . . Un tagad viņai ir vārds "Nāve", atdalīšana. Dievs pateica: "Es paņēmsu pat viņas bērnus, protestantus, un ikvienu no tiem nonāvēšu ar Mūžīgu atdalīšanu." Te nu tas ir, Tiatiras Periods, tumšais periods. Tagad

viņa tumšais zirgs paliek par nāvi, lai istenotu viņa pēdējo kalpošanu.

239 Vai redzat, cik ļoti draudzes periodi saplūst kopā ar Zimogiem? Vienkārši nevainojami. Un mēs zinām, ka tas ir pareizi. Svētais Gars nekad neklūdās. Viņš dāvāja mums varenu apstiprinājumu tajā pēdējā reizē, kad mēs beidzām ar tiem draudzes periodiem, jūs zināt.

240 Vai redzat milestības pilno Dieva pacietību! Pirms Viņš nodeva viņu tiesai, Viņš deva viņai laiku atgriezties. Un es runāju to Tā Kunga Vārdā: Viņš deva tādu pašu iespēju protestantu draudzei, bet viņa nenožēlos. Vēstījums ir nodārdējis visur, taču viņa to neizdaris. Viņai būs savas dogmas un ticības mācības, lai kā tu arī necenstos To paskaidrot.

241 Kā es sacīju nesen Čikāgā, kur kalpotāju bija vairāk nekā šeit sēdošo cilvēku! Viņi mani tur bija iespieduši stūri attiecībā uz Mācību, čuskas dzimumu un visu pārējo. Es sacīju: “Lai kāds no jums paņem savu Bibli, atnāk šurp un nostājas man blakus.” Un neviens neko neteica.

242 Tomijs Hiks sacīja: “Es—es nekad To šādi nebiju dzirdējis, brāli Branham. Man vajag trissimt lentes ar to ierakstu. Es izsūtišu tās visiem mani kalpotājiem.”

243 Tur bija kādi piecdesmit vai septiņdesmit pieci, kas sacīja: “Es atbraukšu turp pārkristīties.” Vai tad viņi atbrauca? Neviens no viņiem. Kāpēc? Viņš dod viņiem laiku atgriezties! Un Viņš nodos jūsu bērņus nāvē, garīgajā nāvē.

244 Mēs tam pieskarsimies rītvakar, ja Tas Kungs gribēs, vai sestdienas vakarā, par tām Mocībām, kas atnāks. Redzēsiet, kas tad tur notiks.

245 Tāpat kā Viņš to deva Ēģiptei, Viņš deva Ēģiptei laiku nožēlot. Un kāda bija pēdējā mocība? Tā bija nāve.

246 Tā ir pēdējā mocība, kas ir nonākusi pār pentakostu draudzi, tā ir garīgā nāve. Viņa ir mirusi. Tā ir teikts Tā Kunga Vārdā. Viņa ir garīgi mirusi. Viņš deva viņai iespēju atgriezties, taču viņa To noraidīja. Un tagad viņa ir mirusi. Viņa vairs nekad nepieelsies.

247 Un tie cilvēki, kuri cenšas tur ieviest bīskapus un priesterus, un tā tālāk, un sauc viņus: “Svētais Tēvs *Tāds un tāds*”. Viņiem no sevis būtu jākaunas. Cik gan akls cilvēks var kļūt! Vai tad Jēzus to nesaka? Kad šī guļošā jaunava atnāca nopirkt Eļļu, viņa To nedabūja!

248 Visi, jūs dzirdat, kā cilvēki saka: “Es saņēmu Svēto Garu. Es runāju mēlēs.” Bet uz šādu draudzi viņiem nu nemaz negribas nākt. “Ak, ziniet, es nedomāju, ka man vajadzētu nākt uz tādu vietu.” Un vēl sakāt, ka jums ir Svētais Gars?

249 Jūs gribat savas piedienības formas. Jūs gribat palikt Bābelē, bet vienlaicīgi izbaudīt Debesu svētības. Jums ir jāizdara sava

izvēle. Tu nevari palikt tur pasaulē un vienlaicīgi kalpot Dievam. Jēzus sacīja, ka nevar kalpot Dievam un mamonai. Tāpēc, ja tu neceri . . .

250 Ja tu patiešām esi glābts, tad tu izbaudīsi sanāksmes, kurās Svētais Gars apstiprina Sevi un rāda, ka Dieva Vārds ir tāds.

251 Kāds sacīja: “Tie cilvēki ir pārāk trokšņaini. Tas padara mani nervozu.” Tu ne tā vien nervozēsi, ja tiks Debesis. Un iedomājieties, kad viņi visi tur būs, kā tad tas izskatīsies? Ak vai! Kā gan Kungs vēlas iegūt . . .

252 Viņš ir lēnprātīgs, kāds Viņš bija Noas dienās. Viņš ļoti centās. Viņš ilgi pacieta, simtu divdesmit gadus, lai panāktu, ka viņi nožēlotu. Taču viņi nenožēloja.

253 Ēģiptes laikā Viņš sūtīja mocības un visu pārējo. Viņi nenožēloja.

Viņš sūtīja Jāni. Viņi neatgriezās.

254 Viņš sūtīja Jēzu nāvē, lai izglābtu visu to grupu, kas dzirdēs Vārdu.

255 Un tagad, pēdējās dienās, Viņš vēlreiz ir apsolijs, ka Viņš sūtīs Vēstījumu, lai izsauktu Līgavu un atjaunotu oriģinālo Ticību atpakaļ pie Tā, atpakaļ pie Vārda. Bet viņi To nepieņems. Viņi ir tik ļoti dogmatiski savās dogmās un ticības mācībās, ka viņi To negrib. Ak, viņi domā, ja viņiem būtu . . . ja nonāktu Eņģelis; taču Dievs tā nedara.

256 Viņš paņem kādu nezinošu un stulbu, kādu, kas tā isti pat ābeci nezina vai—vai vēl kaut ko. Un Viņš paņem tādu cilvēku, jo Viņš var paņemt to, kas nav nekas, un tad darboties caur to. Kamēr vien kāds domā, ka viņš ir kaut kas, tad ar viņu neko nevar izdarīt. Tā Viņš ir darijis vienmēr. Tev ir jākļūst par neko, lai kļūtu par kaut ko pie Dieva. Ak vai!

257 Paskatieties, kaut arī: “Viņš deva viņai laiku atgriezties, tomēr viņa to neizdarīja.”

258 Viņš atkal ir devis laiku; viņa neatgriezīsies. Tas, ka viņa to noraida, padara viņu, tas ir, viņas atraidījums atver sātanam ideālu ieeju, pa kuru ienākt viņā un iemiesoties. Tā tas ir. Iemiesoties viņā, jo viņa atraidīja Vārdu. Un tieši par to kļūst protestantu draudze, par netikli, jo viņa noraida Dieva Vārda apstiprināto Patiesību, un tas dod velnam vietu ienākt un iemiesoties. Un viņš izveidos zvēra tēlu, viņi taču jau apvienojas, tieši šajā laikā, un notiek tieši tā, kā Viņš to pateica. Tā tas ir. Amen.

259 Ja man būtu izglītība, es varētu To izskaidrot. Man nav nekādas izglītības. Es vienkārši ceru, ka Svētais Gars jums To atklās. Un Viņš atvērs tiem, kas . . . Tā tas ir. Viņš to izdaris. Jā. Skatieties.

260 Paskatieties, kā, ko viņa šeit izdara. Viņa atraidīja Dieva Vēstījumu, kas bija dots, lai viņa atgrieztos. Viņa sāka, antikrists, lūk, kas viņa bija. Viņa nāca, viltus pravietis, iemiesojies velns, kad viņa to darīja ar savām viltus mācībām. Taču, neskatoties uz to visu, Dievs deva viņai laiku atgriezties, centās viņu pārliecināt.

261 Vai redzat kāda pacietība? Kāda brīnišķīga mīlestība! Tādai mīlestībai nekas nevar lidzināties! Paskatieties uz tiem, kuri pat spļāva Viņam sejā un tā tālāk, Viņš tiem piedeva. Lūk, kāds ir Dievs, saprotiet. Ne . . .

262 oraidaN Dieva Vēstījumu! Paskatieties, viņai tika prasīts nožēlot, atgriezties turp, kur viņa nokrita.

263 Un no kurienes viņa nokrita? No Vārda. Pareizi. No kā atkrita Ieva? [Sanāksme saka: “No Vārda.”—Tulk.] No Vārda! No kā atkrita konfesija? [“No Vārda.”] Lūk, lūdzu. Redzat? Citādāk nevar būt. Katru reizi atgriežas tieši pie Vārda, tieši pie Vārda. Saprotat? Bet viņi ielien sistēmā, kas viņus aizved prom no Vārda, kas aizved viņus prom no Vārda, nevis pie Vārda. Ievērojiet.

264 Paskatieties, viņai tika dots laiks nožēlot, atgriezties. *Nožēlot* nozīmē “atgriezties atpakaļ, pagriezties pretējā virzienā”. *Nožēlot*, “atgriezties atpakaļ”. Un viņai bija dots laiks atgriezties tur, kur . . .

265 Lūk, neaizmirstiet, viņa bija oriģinālā vasarsvētku Draudze, pār kuru Vasarsvētku Dienā tika izliets Svētais Gars. Cik daudzi Bībeles studenti to zina? Protams, tā tas bija. Vai redzat, no kurienes viņa aizgāja? Viņa atkrita no Vārda un pieņēma dogmas. Viņa cerēja . . . Svētā Gara vietā viņa sagribēja svēto cilvēku, “doktoru LL., Ph., Q.U.” un pēc tam padarīja viņu par pāvestu. Saprotat? Protams. Viņa taču, tieši to viņa gribēja, lai kāds lūgtos viņas vietā. Kāds . . . Viņa tikai maksā savu naudu, un neko vairāk viņai darīt nevajag. Saprotat?

266 Lūk, tieši tas pats notiek šodien. Kamēr vien viņiem ir vieta uz baznīcas sola, kur apsēties, un ielikt prāvu summu ziedojumu traukā, ar to pilnībā pietiek. Viņi ir tās draudzes locekļi. Neko citu viņiem par To pat nemēģini stāstīt; viņi negrib to zināt. Tās ir viņas meitas.

267 Un tā, no kā tad viņa atkrita? No oriģinālā apustuļu un praviešu Vārda. Lūk, no kā viņa atkrita. Lūk, no kā atkrita protestanti.

268 Nožēlojiet! Atgriezieties! Pagriezieties atpakaļ, kamēr nav par vēlu. Vēl nav par vēlu. Vienā no šīm dienām Jērs atstās Savu vietu, un tad viss būs beidzies. Tas pats tagad tiek prasīts no viņas meitām, pirms viņas tiks notiesātas kopā ar viņu, “atgriezties atpakaļ”.

269 Un tā, viņi saņems pēdējo Vēstījumu, kad būs šis pravietis, par kuru es runāju. Es esmu par to izlasījis daudzas grāmatas. Un es zinu, ka īsti, labi, saprātīgi, garīgi domājoši vīri zina, ka tam ir jāatnāk. Viņi to zina. Viņi zina, ka tas atnāks, saprotiet. Viņi . . . Bet problēma ir tajā, ka viņi to vien saka: “Tas mums ir vajadzīgs. Tas notiks.” Bet, kad Tas atnāks, tas būs tik necils, ka viņi droši vien To palaidīs garām tieši tāpat, kā viņi izdara citās reizēs. Tā tas ir. Cilvēki par To rakstis un tā tālāk, sakot “O-o, jā, tas ir vajadzīgs.” Bet pēc tam, ja Tas tiek parādīts taisni viņiem zem deguna, viņi vienkārši dara kā darijuši, saprotiet. Tā taču ir bijis vienmēr.

270 Tagad skatieties, oriģinālais Vārds. Viņiem jā-. . . viņi. . . Viņai vajag nožēlot, atgriezties atpakaļ, arī viņas meitām tas tiek prasīts. Lai iegrustu. . . viņas tiks tiesātas un iemestas tajā pašā gultā, un nonāvētas līdz ar viņu. Viņām ir izteikts aicinājums atgriezties atpakaļ pie oriģinālā Vārda, atgriezties pie apustuliskās Mācības. Bet viņas ir tā saistītas ar savām ticības mācībām un pārējo, ka viņas to nedarīs. Viņas tik vien kā uzjautrinās par To.

271 Ko viņas izdaris pēc tam? Galu galā viņas izveidos zvēra tēlu, vēl vienu varu; ievērojiet, un izturēsies pret Jēra Ligavu tāpat, kā viņa darīja Atklāsmes grāmatā 13:14. Tieši tā viņas dara, vienkārši vajā, tas ir tieši tas pats. Draudzes smejas par patieso Kristus Ligavu tieši tāpat, kā to vienmēr ir darījusi Roma. Pilnīgi precīzi. Tieši tā. Izturas pret isto Jēra Ligavu tieši tāpat, kā darīja viņa Atklāsmes 13:14.

272 Tagad skatieties. Dieva apsolītajā Vārdā mēs redzam, ka Viņš. . . Viņš nonāvēs viņas bērņus, konfesijas, viņas meitas, ar garīgo nāvi. Lūk, tas ir Atklāsmes 2:22. Neaizmirstiet par to. Nonāvēt nozīmē nodot nāvei. Bet *nāve* ir “Mūžīga atdalīšana no Dieva Klātbūtnes”. Aizdomājieties par to, draugi. Aizdomājieties par to. Nekad nepaļaujieties uz cilvēciskām ticības mācībām. Turieties pa gabalu no visa, kas ir pretrunā Vārdam.

273 Tagad skatieties, skatieties šeit Bibelē. Tā saka, ka viņa vārds bija Elle, un. . . es gribēju teikt:

. . . viņa vārds *bija Nāve, un viņam sekoja elle.*

274 Lūk, elle vienmēr seko nāvei, dabiskā ziņā. Kad nomirst dabiskais cilvēks, viņam seko elle; tas ir kops, pazemes valstība, saprotiet, tas ir dabiskajā ziņā. Taču garīgajā ziņā, tā ir Uguns Jūra, saprotiet, skaidrs, Mūžīga atdalīšana, kur viņi tiks sadedzināti.

275 Un—un Maleahijas 4. nodaļā ir teikts: “No viņiem nepaliks pāri pat ne rugāji vai zari, vispār nekas.” Tieši tādā veidā zeme atkal attīrīsies Tūkstošgadu Valstībai. Saprotat?

276 Vai jūs pievērsāt uzmanību, ka jātnieks ir “viņš”? Un “viņam” rokā bija; “virietis”, viltus pravietis. Bet viņa ligava ir

nosaukta par draudzi, “viņa”, Jezabele. Ahabs, Jezabele. Nu, tas taču ir pilnīgi precīzi! Saprotat? Saprotat?

277 *Meitas* arī ir “sieviešu dzimtē”, bet tās neparko nepieņem vienu cilvēku kā galveno, protestanti, taču savas mācības pamatprincipos tās joprojām ir netikles; konfesija, sistēmas. Tas taču . . . Tieši tā ir sacīts.

278 Skatieties. Kurp tas viss virzās? Nu, mums droši vien ir palikušas vēl tikai kādas divpadsmit vai četrpadsmit minūtes. Paskatieties, kurp tas viss virzās. Kas tas ir? Tas atgriežas pie tā, kā tas bija un sākās Debesīs. Tas virzās uz pēdējā laika kauju.

279 Pirmā lieta, kas notika Debesīs, bija kauja. Lucifers tika izraidīts un atnāca uz zemi. Tad viņš apgānīja Ēdeni; un kopš tā laika viņš visu laiku apgāna. Un tā, šī kauja Debesīs kļūst par kauju uz zemes; un tai ir jābeidzas uz zemes kaujā, kas notiks pēdējā laikā, kas tiek saukta par Harmagedonu. Lūk, to zina ikviens. Šī kauja sākās svētajās Debesīs, un viņi izmeta viņu ārā. Mihaēls un Viņa Eņģeļi viņu uzvarēja, un viņš tika izdzīts. Un, kad tas notika, tas nokrita tieši Ēdenē, un kopš tā brīža sākās kauja šeit lejā. Met. . .

280 Dieva Savus bērnus bija nolīcis aiz Sava Vārda apsardzības. Bet Ieva izbāza ārā savu kaklu, sacīja: “Es domāju, ka tev varbūt ir taisnība.” Un ar to viss sākās. Un kopš tā laika tas turpinās. Pēc tam nonāca Dievs, un tagad Viņam ir . . . Viņš nonāca, lai izpirktu tos, kuri atnāks.

281 Kā es sacīju, Dievs ir kā liels celtniecības darbu vadītājs. Viņš izvieto uz zemes visu Savu materiālu, un pēc tam Viņš ceļ Savas celtnes. Lūk, atcerieties, pirms vēl uz zemes uzradās sēklas grauds, pirms vēl saules stari apspīdēja zemi, tavs ķermenis jau bija zemē, jo jūs esat zemes pišļi. Saprotat? Tā tas ir. Dievs ir celtniecības Vadītājs.

282 Lūk, tas, kā Viņš to bija nolēmis darīt, bija pasniegties uz paņemt (tāpat, kā Viņš izdarīja ar Ādamu) nedaudz kalcija, potaša un kosmiskās gaismas, un: “Fjū!” Sacīt: “Lūk, vēl viens Mans dēls.” Saprotat? Pēc tam Viņš paņemtū vēl un: “Fjū!” “Lūk, vēl viens.”

283 Bet ko izdarīja Ieva? Viņa samaitāja šo metodi. Un viņa radīja bērnus caur dzimumaktu, un tad ienāca nāve.

284 Un tā, ko dara Dievs? Viņam ir noteikts skaits sēklu cauri visiem laikiem, kas ir iepriekšnoteiktas; noteikts skaits iepriekšnoteikto. Un pēc tam, laika beigās, Viņš neteiks: “Ieva, dzemdē vēl vienu bērnu.” Viņš (“Fjū!”), pasauks un es atsaukšos. Tas arī viss. Tieši tā. Tur jau tā lieta. Kad būs ievests tas pēdējais, tad viss.

285 Un tā, kauja sākās Debesīs. Tā beigsies uz zemes Harmagedona veidā.

²⁸⁶ Bet tagad pavērosim un paskatīsimies, kā tas atklājas. Un varbūt mēs to spēsim atklāt. Lai Tas Kungs palīdz mums to izdarīt tieši tagad. Paskatieties, kā tas atklājas.

²⁸⁷ Noslēpumainais jātnieks, skatieties, ko viņš tagad dara; “sacēlās”, atteicās nožēlot un atgriezties pie oriģinālā Vārda-Asinīm. Vārds taču kļuva par Asinīm un miesu. Saprotat? Viņš atteicās pie Tā atgriezties. Tas ir antikrists! Patiesā Vārda Līgava ir pret- . . . viņš ir pret patieso Vārda Līgavu. Ņem pats savu līgavu! Viņš turklāt pretojas šai patiesajai Līgavai. Un viņš ņem sev pats savu līgavu un atved to pie sevis reliģijas veidā, kas tiek saukta par ticības mācībām un dogmām. Saprotat? Un tagad, redzot šo svēto Līgavu, viņš ir pret Viņu. Un viņš izveido pats savu līgavu, sauktu par antikristu, caur antikrista mācību, kas ir pretrunā Kristum. Vai redzat, cik viņš ir viltīgs? Un tagad tā vietā, lai valdītu mīlestības vienotība, pielūgsme zem Asinīm, viņš ir izveidojis konfesiju. Vārda vietā viņš ir pieņēmis ticības mācības, dogmas un tā tālāk.

²⁸⁸ Bet protestanti tik apgalvo: “Apustuļu Ticības Apliecinājums.” Es gribu, lai jūs atrodiēt kaut vienu vārdu par to Bībelē. Apustuļi, tādas lietas kā Apustuļu Ticības Apliecinājums Bībelē nav.

²⁸⁹ Kā es nesen sacīju šeit vai vēl kaut kur. Ja apustuļiem arī bija kāds ticības apliecinājums, tad tas ir Apustuļu Darbu grāmatā 2:38. Precīzi, cik man zināms, nekā cita viņiem nebija. Tieši uz to viņi aicināja ikvienu. Kad viņš atrada dažus, kas izskatījās pēc kristiešiem, viņš sacīja: “Vai jūs esat saņēmuši Svēto Garu, kopš jūs noticējāt?”

Atbildēja: “Mēs pat nezinām, vai ir . . .”

Saciņa: “Kā tad jūs bijāt kristīti?”

²⁹⁰ Lūk, būt kristītam Jēzus Vārdā, precizāk, mūsu Kunga Jēzus Kristus Vārdā, tas, tas ir ļoti pareizi, bet ar to viss nebeidzas. Tieši tā. Tu vari būt šādi kristīts piedesmit reizes, un no tā nebūs nekāda labuma, līdz tavu sirdi pārmainīs Svētais Gars. Tam visam ir jābūt kopā. Ievērojiet, tas—tas ir Kristus!

²⁹¹ Antikrists noraida patieso Līgavas Mācību, un tāpēc tagad viņš ņem pats savu līgavu un veido viņu ar paša ticības mācību. Viņš paņem pats savu līgavu un padara to par konfesiju! Viņa dzemdina citas konfesijas, kā rakstīts šajos Svētajos Rakstos; dzemdina meitas. Un viņa ne . . . Viņas kļūst tieši tādas kā viņu māte: no ārļaulības, pasaulīgas, konfesionālas; pretojas garīgajai Līgavai, Vārdam.

²⁹² Viņi nesaka, ka viņi nepieder draudzei. Parunājiet ar cilvēku no kādas konfesijas. “Protams, es piederu draudzei.” Vai tu esi kristietis? “Es taču piederu draudzei!” Tam ar To nav itin nekāda sakara. Viņi saka . . . Tu nepiederi Drau- . . . Tu, tu varbūt piederi tā saucamajai draudzei, saprotiet, piederi pie kādai draudzei.

Taču tā nav Draudze. Tās nav Draudzes. Tās ir ložas, kur sanāk kopā cilvēki, un cilvēki kā “visi vienā maisā bāžami”.

293 Bet ir tikai viena Draudze, un tas ir noslēpumainais Kristus Ķermenis. Un Tam tu nepievienojies. Tu Tajā piedzimsti.

294 Kā es vienmēr esmu sacījis, es jau piecdesmit trīs gadus esmu Branhamu ģimenē, taču es tai nepievienojos. Es tajā piedzimu. Saprotat?

295 Tagad skatieties. Tas ir vienkārši brīnišķīgs prototips. Es—es šeit esmu pierakstījis Rakstu vietu, bet es . . . mums nav laika to izskatīt; piemēram, Ēsavs un Jēkabs.

296 Lūk, Ēsavs bija reliģisks cilvēks. Viņš neapgalvoja, ka viņš ir neticīgais. Viņš ticēja tam pašam Dievam, kam ticēja Jēkabs; tam pašam Dievam, kam ticēja viņa tētis. Bet viņš bija ista blēdis, tas ir, piedodiet par izteicienu, vienkārši . . . Viņš vienkārši bija nelabs. Viņš—viņš bija, lūk, attiecībā uz tikumību, viņš patiesībā rikojās tikumīgāk nekā Jēkabs. Taču, redziet, viņš nedomāja . . . “Ak, kāds Tam sakars ar pirmdzimtību?” Un viņš pārdeva savu pirmdzimtību Jēkabam. Saprotat?

297 Bet Jēkabam, viņam nebija tādu varenu lietu kādas bija Ēsavam. Viņam nebija mantojuma kā tam otram. Bet bija viena lieta, ko Jēkabs vēlējās, tā bija pirmdzimtība. Viņu neuztrauca, kādā veidā viņš to iegūs; viņš grasiņās to iegūt. Un Dievs viņu respektēja.

298 Un tā, tieši tas pats šodien ir ar dabiskajiem cilvēkiem, kuriem ir miesīgs prāts, pasaulīgi domājošiem. “Nu, es pieradu valsts draudzei. Es pieradu *tādai* draudzei. Es pieradu pie *tās*.” Tam ar To nav pilnīgi nekāda sakara, itin nekāda.

299 Skatieties, tagad sapulcina viņus uz sava jauktās krāsas zirga. Viņš sapulcina viņus kopā uz sava jauktās krāsas zirga, jo viņam ir politiskā vara.

300 Vai tad jūs neticat, ka viņam šī vara ir? Tad kā gan tika ievēlēts šis prezidents? Kā gan tas varēja notikt? Hm-hm! Atbraucām uz šejieni, meklēdami reliģijas brīvību, bet jūs, demokrātu bars, pārdodat savu pirmdzimtību par politiku! Man nav . . . Nekas pret demokrātu partiju; gan vieni, gan otri ir sapuvuši. Es runāju par kristietību. Bet jūs pārdodat savu pirmdzimtību par demokrātu programmu, lai ieviestu kaut ko tādu. Kaunieties!

301 Vai tad jūs neaptverat, ka šī valsts precīzi kopē Israēlu? Ko izdarīja Israēls? Viņš atnāca uz svešu zemi, izdzina tās iedzīvotājus un tos nonāvēja, ienāca un pārņēma to zemi. Tieši to mēs izdarījām ar indiāņiem. Tie taču ir vienīgie istie amerikāņi, mūsu draugi indiāņi.

302 Un ko viņi izdarīja pēc tam? Israēlam bija daži vareni viri. Un pēkšņi . . . Viņiem bija Dāvids, un viņiem bija Salamans. Viņiem

bija vareni viri. Bet galu galā viņiem tur parādījās atkritējs, Ahabs, kurš apprecēja Jezabeli, neticīgo.

³⁰³ Bet tieši to izdarijām arī mēs. Mums bija Vašingtons un Linkolns, bet paskatieties, kas mums ir tagad. Un sliktākais tajā ir tas, ka viņš apprecējās un nogrima, un pār viņu pilnībā dominēja Jezabele. Iespējams, viņš ir tiri jauks puisis, bet visu noteiks tieši viņa. Un jūs to redzat tieši tagad, kā ienāk visa ģimene.

³⁰⁴ Bet ko man pateica Svētais Gars pirms kādiem trīsdesmit pieciem gadiem? Un visi jūs, veterāni, to zināt, par tām septiņām lietām, kurām ir jānotiek pirms beigām. Bet šī ir pēdējā, pirmspēdējā lieta, kurai ir jānotiek. Viss pārējais pilnībā sakrita, par tiem kariem un visu pārējo. Saprotat? Un tagad tā ir sievietes rokās, lai pārvaldītu šo valsti. Jezabele! Saprotat?

³⁰⁵ Taču atcerieties, Jezabeles dienās bija kāds, kurš skaidri pateica viņiem, kas ir kas. Saprotat?

³⁰⁶ Pulcēšanās, uz viņu jauktās krāsas zirga. Un, redziet, viņš apvieno to kopā, samaisītu ar ticības mācībām, konfesijām, cilvēciskām doktrinām. Vai tā ir? [Sanāksme saka: "Āmen."—Tulk.] Protams, samaisīta krāsa, šis pasaules mirušā, bālā zirga samaisītā krāsa! Lūk, tā tas ir. Šis samaisītās krāsas, kas redzamas bālajā, mirušajā un pasaulīga veidola zirgā, ak vai, vispār nekādu Vārda svēto Asiņu!

³⁰⁷ Un skatieties. No stūriem. . . "Viņi sapulcinās tos no visiem četriem zemes stūriem; sapulcina viņus uz Harmagedonu," tā ir teikts Bibelē. Es cenšos atcerēties Rakstu vietas, kuras esmu šeit pierakstījis. Es tās nesaucu, bet tikai skatos, kur tās ir, lai redzētu, kas tajās ir. "Sapulcina viņus kopā Tā Kunga Dieva ciņas lielajai Dienai." Skatieties. Lūk, uz šī samaisītās krāsas, pasaulīgā, slimīgi bālā zirga; tikai aizdomājieties par to; jūs zināt, ka tur nekā laba nav. Tagad paskatieties, no kurienes viņš viņus sapulcina: "No četriem zemes galiem." Tagad viņi pulcējas beidzamajai konfrontācijai. Saskaņā ar Vārdu noslēdzošā konfrontācija būs "Harmagedonā". Saprotat?

³⁰⁸ Uz bālā zirga, viņš jā uz tā ar uzrakstītu "Nāvi", tas ir, uz viņa ir uzrakstīts vārds "Nāve", antikrists! Paklausieties. Antikrists, pirmā konfesija (tas ir neapstridami); ar savu Jezabeli, prostitūtu attiecībā pret Vārdu; ar viņu ir viņas meitas, protestanti; pulcējas tagad kopā vienotībā!

³⁰⁹ Vai jūs dzirdējāt, ko nesen šeit runāja baptisti, vai zinājāt? Hm? "Ak, mēs viņiem nepievienosimies, bet mēs—mēs būsim draudzīgi un viņiem pieskaņosimies. Mums nav jāpievienojas viņu baznīcai, bet. . ." Te nu tas ir. Te nu tas ir, tieši tā, kā ir teikts Vārdā. Saprotat? Saprotat? Tā pati netikle, kas sākumā, saprotiet.

³¹⁰ Un tā. te nu viņi ir, apvienojas kopā, virzās uz šo konfrontāciju, uz Harmagedonu un jā uz samaisītu krāsu zirga;

viens zirgs balts, viens zirgs sarkans, viens zirgs melns. Trīs, dažādi: politiskā—politiskā vara, garīgā vara, kuru kontrolē dēmoniskais spēks, kas ir antikrists. Ja to visu samaisa kopā, tad sanāk šis bālais, slimīga izskata radījums, uz kura viņš jā. Pareizi. Tagad skatieties. Paskatieties, uz kā viņš jā, uz šī bālā izskata, pelēcīgas krāsas zirga, kurā ir sajaukts melnais, sarkanais un baltais; virzās uz kauju, sapulcinādams savus padotos no ikvienas valsts zem Debesīm! Vai tad Daniēls neizskaidroja to sapni un neieraudziņa, ka šī dzelzs dzisla, Roma, ietiet ikvienā valstī? Te nu viņi ir, pulcējas.

tagad pasēdīet mierīgi, jau pēc minūtes mēs beigsim, un uzmanīgi klausieties.

311 Viņi tagad pulcējas, lai to istenotu, viņš atved savus padotos no četrām zemes malām; jā uz slimīgi bālā, no trīs krāsām samaisītā zirga. Tas pats cilvēks!

312 Un tā, Atklāsmes 19. nodaļā gatavojas ne tikai viņš, bet gatavojas arī Kristus, lai ar viņu satiktos. Tā būs smaga un karsta cīņa. Kristus, Atklāsmes 19. nodaļā. Kristus savāc kopā Savējos, bet nevis no četriem zemes stūriem, jo viņu atlikums būs ļoti neliels. Ko Viņš dara? Viņš savāc viņus no četriem Debesu stūriem. Rītvakar mēs izskatīsim šis “dvēseles zem altāra”, un jūs ieraudzīsiet, vai tā ir taisnība vai nē. No četriem Debesu stūriem; uz sniegbalta zirga!

313 Arī Viņam ir Vārds, tas nav nāve, bet gan “Dieva Vārds”, Dzīvība. Āmen. Tas ir uzrakstīts, lūk, šeit, uz Viņa gurniem: “Dieva Vārds.” Tā ir vienīgā Dzīvība, jo Dievs ir viens vienīgais Mūžīgās Dzīvības avots. Zoe! Vai pareizi? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.]

314 Un uz Viņa ir rakstīts “Dzīvība”, jā uz balta zirga; bet tur ir cilvēks ar trīs dažādiem samaisītiem spēkiem, saukts vārdā “Nāve”. Viņš pulcina kopā savus zemes pārstāvjus; bet Kristus sapulcina Savus padotos, kuri ir dzimuši no Debesīm, svētos. Uz viņa ir rakstīts “Nāve”; uz Kristus ir rakstīts “Dzīvība”.

315 Tie, kuri ir ar Viņu, arī ir uz baltiem zirgiem, un viņi tiek saukti: “Izredzētie pirms pasaules radišanas”. Āmen! Un viņi ir uzticīgi Vārdam. Āmen! Ak vai! Man tas patik. “Aicināti, izraudzīti pirms pasaules radišanas.” Un turklāt uzticīgi Vārdam, tā bija viņu izvēle, visi stimulēti no jaunā vīna un Eļļas, vienkārši jā tik uz priekšu, nonāk, lai satiktos ar viņu. Viņi zina, ka Pērkonī jau pavisam drīz mums to padaris pieejamu. Saprotat?

316 Skatieties. Kā viņš to dara? Lūk, ja jau Viņš ir Vārds un Viņa Vārds ir Vārds, tātad Vārds ir Dzīvība. Antikrists; viss *anti* ir “pret”, tādējādi *anti* ir “pret” Kristu, Vārdu. Tāpēc tā noteikti būs ticības mācība vai konfesija, kas ir pret Vārdu.

317 Nu, es vispār nesaprotu, kā to var neredzēt. Ja jūs—jūs to saprotat, tad kā gan to var neredzēt? Es vienkārši nesaprotu, kā tas var būt.

318 Un tā ir taisnība. *Anti* nozīmē “pret”. Vai ne tā? “Kaut ko atņemt.” Lūk, kāds viņš bija. Viņš jāļ uz sava samaisītā zirga. Mēs to ieraudzījām tieši šeit, Dieva Vārdā.

319 Mēs to ieraudzījām tieši šeit, septiņos draudzes periodos. Un atkal Viņš to parāda Zimogos, atver un parādā tās lietas, kas notika draudzes periodu laikā.

320 *Anti* ir “pret” Vārdu. Vai redzat, kāpēc ticības mācības, kāpēc mēs tik ļoti esam pret ticības mācībām un konfesijām? Tāpēc ka viņas ir pret Vārdu. Saprotat?

321 Šeit mēs redzam, kā Dzīvība un nāve virzās uz savu izšķirošo cīņu. Patiesās Dzīvības baltais zirgs; samaisīto ticības mācību bālais zirgs. Viņi redz, ka viss virzās uz—uz istenu izšķirošo konfrontāciju.

322 Tagad es gribu šeit kaut ko pateikt. Iespējams, jūs tam nenoticēsiet. Taču es to pārbaudīju, lai pārliecinātos. Ir tikai viena oriģinālā krāsa, un tā ir baltā. Cik daudzi to zina? Ir tikai viena oriģinālā krāsa. Viss pārējais ir sajaukums.

323 Kristus jāļ uz pilnīgi balta, neaptraipīta Vārda jau no paša sākuma. Āmen! Āmen! Ikviena krāsa būtu balta, ja tajā nebūtu iejaukusies kāda ķimija. Āmen! Slava! Ikviena draudze stāvētu uz apustuliskās Dieva Vārda Mācības un Dievs To apstiprinātu, ja vien Tam nebūtu piemaisītas ticības mācības un konfesijas. Lūk, lūdzu.

Ak, brāli Evans, man tagad ir ļoti labi! Tieši tā. Tieši tā.

324 Ir tikai viena oriģinālā krāsa, tā ir baltā. Tas nekad—tas nekad nav samaisīts ar konfesijām un ticības mācībām. Tieši tā.

325 Un neaizmirstiet, ka Viņa svētie ir tērpti baltās drēbēs, nav samaisījušies ar konfesijām vai ticības mācībām. Un tā, mēs redzam, ka konfesijas mācības, lūk, no kurienes rodas šī samaisītā krāsa. Bet šeit, kur jāļ Viņš, ir oriģinālā krāsa. Šī oriģinālā krāsa ir uz Viņa ļaudīm. Un viņi ir iemērkti Asinis, kas iztīrīja tās drēbes, un atsūtīja to taisni atpakaļ uz turieni. Saprotat? Tā tas ir.

Tie, kuri ir samaisījušies, ir kļuvuši bāli un dodas nāvē.

326 Tā ir izkropļošana, izkropļojums, kad piemaisa krāsas baltajam; jūs izkropļojat oriģinālo krāsu. Vai tā ir? Ja oriģinālā krāsa, vienīgā krāsa, ir baltā, bet jūs tai kaut ko piemaisāt, tad jūs sagrozāt tās isteno būtību. Āmen. Vai pareizi?

327 Un tā tad, ja Viņš ir baltais zirgs un Viņš ir Vārds, tā tad, kaut ko Tam piemaisīt, jebkādu ticības mācību, pielikt Tam kaut vienu vārdu, atņemt Tam vienu Vārdu nozīmē izkropļot pilnīgi visu. Ak vai! Noturi mani pie Vārda, Kungs!

328 Patiesība un maldi! Ak vai! Nav nozīmes, cik tas ir labi . . . Patiesība un maldi nevar samaisīties. Tie nevar samaisīties. Vai nu tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS, vai arī tas ir nepareizi. Nav nozīmes, vai to ir pateicis svētais tēvs, svētais Bonifācijs vai—vai Kenterberijas arhibīskaps; es nezinu, kas tur ko ir teicis. Ja tas ir pretrunā Vārdam, tad tas ir izkropojums. Tas nevar sajaukties kopā. Teiksiet: “Nu, tas cilvēks ir izdarījis . . .” Mani neinteresē, ko viņš ir izdarījis, cik ļoti svēts viņš ir vai vēl kaut kas tamlīdzīgs. Lūk, *Šī* ir vienīgā tirā Patiesība, kas mums ir. Nevienai draudzei, nevienai ticības mācībai nav Patiesības, ja tas ir ārpus, lūk, *Šīs*.

329 Un parādiet man kaut vienu, kurai Tā ir. Vienkārši es gribu, lai jūs man to nosauktu. Un es atšķiršu vienu vietu Bibelē un jums kaut ko parādišu. Saprotat? Nosauciet kaut vienu. Jūs teiksiet: “Pentakosti.” Ak vai! Es vienkārši uztvēru šo domu no kāda, kas atrodas šeit. Tieši tāpēc es to pateicu. Labāk to šobrīd neaiztikt, jo es redzēju, kā tas, lūk, tur radīja aizvainojumu. Es—es negribēju jūs aizskart, bet es—es vienkārši gribēju, lai jūs zināt, ka es zinu, par ko jūs domājat. Saprotat?

330 Tie, kuri to samaisīja, palika par (anti) nāvi. Kad kaut ko, lai kas tas arī nebūtu, piemaisa oriģinālam, tad rodas nāves krāsa.

331 Tieši kā Kristus pateica par sinepju sēklu. Kaut arī tā ir vismazākā no visām sēklām, taču to nevar sakrustot ne ar ko. Sinepes nevar sakrustot. Sinepes ir tiršķirnes. Tāpēc, ja jums ir tik vien ticības, vienkārši turieties pie tās.

332 Pievērsiet uzmanību. Dzīvība sekoja jātniekam uz baltā zirga, Kurš bija Vārds, Dzīvība, apstiprināts caur Viņa augšāmceltajiem svētajiem, kuri bija kopā ar Viņu. Un kāda gan būs šis kaujas norise?

333 Jēzus sacīja: “Kas Man tic, ja arī viņš mirs, tomēr viņš dzīvos.” Viņš sacīja: “Ja jūs Man ticat, kaut arī jūs—jūs nomirtu, tomēr jūs dzīvosiet. Un ikviens, kas dzīvo un tic Man, nemirs nemūžam.” Vēl Viņš sacīja: “TasM kurš Man tic . . . Viņš dos mūžīgo Dzīvību un augšāmcels viņu pēdējās dienās.” Tie ir apsolījumi no Viņa Rakstiem.

334 Lūk, nāk sātans no četriem zemes stūriem ar saviem protestantiem un saviem—saviem katoļiem, un viņi visi kopā maršē taisni uz Harmagedona Kauju. Bez šaubām.

335 Un, lūk, nāk Jēzus, nolaizdamies no Debesīm ar augšāmceltajiem svētajiem, apstiprināts Vārds.

336 Es teicu, ja Dievs runā vai tevi sūta, tad Viņš ir . . . Viņš—Viņš to, ko tu saki. Saprotat? Skatieties, ja tu esi vēstnieks no Debesīm, tad aiz tevis stāv visas Debesis. Bet Debesis sastāv no Vārda. Hm-hm.

337 Skatieties, lūk, Viņš nāk ar augšāmceltajiem svētajiem, apstiprinot, ka Viņa Vārds ir paties.

338 Lūk, kāpēc sātans tad saprot, ka viņam ir sagatavots elles bezdibenis. Saprotat? Ak vai! Tajā pašā laikā nāve jāja uz bālā zirga, uz ticības mācību un konfesiju sajaukuma un sekoja viņam, ak vai, uz Mūžīgu atdalīšanos no Dieva. Lūk, kurp šis jātnieks viņus aizveda, uz Mūžīgu atdalīšanos.

Bet Kristus aizveda Savu Draudzi tieši Godībā, augšāmcelšanā.

339 Tagad paskatieties uz 8. pantu pirms pašām. . . uz 8. panta beidzamo daļu, mēs jau beidzam, saprotiet.

. . . *tiem tika dota vara* . . .

340 Kas ir “tie”? Redzat? Labi. Antikrists ir nosaukts par “Nāvi”. “Elle sekoja”. Paskatieties uz viņa četrkārtīgo ieceri.

341 Antikrists, baltais zirgs; nogalina ar garu, būdams antikrists; garīgā nogalināšana.

342 Numur divi, sarkanais zirgs, nogalina ar zobenu; politiskā vara, kad draudze apvienojās ar valsti.

343 Melnais zirgs; dvēseles, kad viņš izsniedza savu mācību un viņa istenoja tur savas netiklības. Un viņš svēra viņiem barību uz. . . pārdeva viņu. . . to, ko viņi deva par barību, uz svariem par denārijiem un tā tālāk.

344 Ceturtais, bālais zirgs; Mūžīga atdalīšanās no Dieva. Atkal četri, redziet. Ak vai!

Slava Dievam!

345 Un tā, pēdējā lieta, tagad noslēgumā. Viņiem. . . Vai jums ir. . . Mans laiks ir beidzies, bet vai jūs iedosiet man vēl kādas desmit minūtes? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Es šodien saņēmu tik daudzus zvanus par—par to, ko šeit runāju.

346 Ir parādījies tik daudz fanātisma attiecībā uz Eliju, ka tas vienkārši. . . To—to vairs neuztver nopietni. Un tu vari. . . Nu, vienkārši, lai. . . Vienkārši, lai Dievs palīdz man palīdzēt jums ieraudzīt to, ko es redzu. Labi? Nu, vismaz pamēģināsim, saprotiet.

347 Un tā, noslēgumā, tiem, kuri netic, ka pēdējais vēstnesis draudzes periodam ir praviets Elija, cilvēks, kuram ir atbilstošs svaidījums.

348 Pēc nāves. . . Skatieties. Pēc šī pēdējā draudzes perioda nāves. . . Lūk, jūs ievērojāt, kas notika, saprotiet. Pēc nāves viņu mirušos ķermeņus iznīcinās mežonīgi zvēri. Jūs to zināt. Lūk, tā ir taisnība. Viņu prototips bija Jezabele.

349 Tagad atšķiriet Atklāsmes 2:18 un 20. Man šķiet, mēs to atšķirām tikko pirms pāris minūtēm. Vai pareizi? Jā, šķiet tā bija. Es to biju šeit pierakstījis kaut kādam. . . Jā. Tikumības pagrimuma laiks, lūk, kas tas bija. Redzam, kā tas notika, kā bija ienākusi Jezabele. Lūk, Jezabele, tās ir draudzes, šī modernā draudze; nevis Ligava. Jezabele no Vecās Derības,

tas ir šodienas draudzes prototips, saskaņā ar Dieva Vārdu no Atklāsmes 2:18, 20.

. . . tu ļauj vaļu sievietei Jezabelei, kas sauc sevi par pravieti . . .

³⁵⁰ Redzat? Vai tā ir? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Lūk, šis prototips ideāli atbilst Jezabelei. Un tā, pirmais . . .

³⁵¹ Mēs varētu citēt Rakstus pēc Rakstiem, parādot, ka pēdējā periodā būs pravietisks Vēstījums Draudzei, aicinot cilvēkus atgriezties atpakaļ pie oriģinālā Vārda. Tagad skatieties. Vai tā ir taisnība? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Tā ir teikts Maleahijas 4. nodaļā un citviet, Atklāsmes 10:7 un citur. Saprotat? Pats Jēzus to paredzēja atkal, atkal, atkal. “Kā bija Lata dienās,” un tā tālāk un atkal. Tas vienkārši atkal atkārtojas.

³⁵² Jezabele ir mūsdienu modernās draudzes prototips, tāpēc ka katoļi un protestanti šobrīd ir apvienojušies. To—to nekādi nevar apiet. Tās abas ir konfesijas, tāpēc tās vienkārši ir—vienkārši ir māte un māsa, tas arī viss. Viņas ķildojas un strīdas viena ar otru, tomēr viņas ir viens un tas pats, tās abas ir netikles. Lūk, es to nesaku pats no sevis. Es citēju no TĀ SAKA TAS KUNGS. Saprotat? Labi.

³⁵³ Un tā, mēs redzam, viņa tika nogalināta pēc Dieva pavēles, Jezabele, viņa tika nogalināta, jo Dievs lika Jehum iet uz turieni un izmest viņu pa logu, un nogalināt Jezabeli. Un suņi apēda viņas miesu (vai pareizi?), to fizisko Jezabeli. [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Ahabs, viņas ķēniņš, galva; suņi laizīja viņa asinis, kā to bija paredzējis pirmais Elija. Redzat, kurp mēs virzāmies, vai ne?

³⁵⁴ Kāpēc? Pirmais Elija bija cilvēks, kuru draudzes atraidīja. Un Jezabele un Ahabs bija šo draudžu galva, draudze un valsts, viss bija kopā. Bet Elija atklāja Ahabam viņa grēkus un pavēlēja visai draudzei atgriezties atpakaļ pie patiesā Vārda.

³⁵⁵ Tieši tas taču ir jāizdara otrajam Elijam, kad viņš atnāks pie šīs draudzes mūsu laikā, “jāatjauno oriģinālā Ticība”! Es neredzu, kā To varētu kaut kā noliegt. Tā tas ir. Atvest atpakaļ pie patiesā Vārda! Pareizi.

³⁵⁶ Lūk, ja gribat redzēt, kas notiks ar viņu ķermeņiem, atšķirsim šeit Atklāsmes 19. nodaļu, pēc tam—pēc tam, kad Vārds viņus nonāvēs. Lūk, viņus nonāvēs Vārds. Jūs to zināt. Labi. Tagad vienkārši esiet uzmanīgi un paskatieties, kas notiek, kad Nāk Kristus, Atklāsmes 19. nodaļa, sākot ar 17. pantu.

Es redzēju kādu eņģeli, tas stāvēja saulē . . .

³⁵⁷ Lūk, tas ir tieši pēc tam, paskatieties tur augstāk: “Un Viņš bija tērpies drēbēs, kas asinis mērkta. Un Viņš tika saukts ĶĒNIŅU ĶĒNIŅŠ UN KUNGU KUNGS.” Un 13. pantā: “Viņa

vārds ir Dieva Vārds.” Redzat? Lūk, šeit Viņš ir: “KUNGU KUNGS UN ĶĒNIŅU ĶĒNIŅŠ.”

Un es redzēju kādu eņģeli. . .

358 Tagad skatieties. Viņš iznāk.

un no Viņa mutes iziet ass zobens, ar ko viņš satriec tautas. . .

359 “No Viņa mutes,” tāpat kā no Dieva mutes Mozus mutē. Saprotat?

. . . un Viņš ganīs tās ar dzelzs zizli, un . . . min Dieva, Visuvaldītāja, dusmu kvēles vīnspaidu—spaidu.

Un uz Viņa tērpā ir vārds. . . uz Viņa sāniem ir rakstīts vārds: ĶĒNIŅU ĶĒNIŅŠ UN KUNGU KUNGS.

Un es redzēju kādu eņģeli. . .

360 Tagad skatieties. Šeit Viņš iznāk, satriec. Ko tad Viņš satriec? Jezabeli un viņas Ahabu, viltus pravieti.

Es redzēju kādu eņģeli, tas stāvēja saulē; un tas sauca stiprā balsī visiem putniem gaisā, kas lidoja augstu pie debesīm: Nāciet un pulcējieties kopā Dieva lielajā mielastā;

361 Viņš izbaro viņus zvēriem un putniem. Tagad paskatieties šeit, citā Atklāsmes Grāmatas nodaļā. Un, vienu britiņu: “Nokaut ar zobenu un nāvi un ar zemes zvēriem.” Saprotat? Jezabeles draudzi, tās (faktisko) ķermeni apēdis zemes putni un zvēri. Tieši tāpat kā tas notika ar Ahabu un Jezabeli, fiziskajā ziņā, tas pats notiks ar viņiem garīgā veidā, ar draudzi. Vai jūs saprotat, ko es gribu pateikt? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Labi.

362 Elija. . . Ak! Elija bija pravietis Ahaba un Jezabeles dienās, fiziskā ziņā. Un saskaņā ar TĀ SAKA TAS KUNGS, Vārdā ir apsolīts, ka viņš darīs tāpat ar garīgo Jezabeli; tā ir viņa kalpošana Garīgajā formā.

363 Skatieties. Kaut arī savā laikā Elija bija atbilstoši un absolūti apstiprināts, viņš nespēja atgriezt viņus atpakaļ pie Vārda. Vai pareizi? Kaut arī Elija centās kā vien varēja. Ko tikai viņš nedarija. Viņš—viņš rādīja viņiem zīmes un brīnumus, bet viņi smējās taisni viņam sejā. Tieši to cilvēki izdaris ar to garīgo tagad, saprotiet. Viņš nespēja atgriezt viņus atpakaļ pie Vārda. No tiem miljoniem. . .

364 Tagad klausieties, draudze, ļoti uzmanīgi, jūs, kas tajā esat nedaudz apjukusi.

365 No visiem tiem cilvēku miljoniem pasaulē Elijas dienās, kad valdīja Jezabele un Ahabs kā—kā prototips šim laikam, visā pasaulē caur Elijas sludināšanu izglābās tikai septiņi simti. Vai pareizi? Tā tas ir.

³⁶⁶ Skatieties, Elija pat nezināja, ka tādi vispār ir. Viņš domāja, ka tikai viņš bija glābts, līdz kamēr Dievs atvēra vienu no Zimogiem un parādīja viņam to noslēpumu tajā Grāmatā, ka Viņam bija septiņi simti, kuri nebija locījuši ceļus to mācību priekšā, kas viņiem tur bija. Kad Dievs atvēra Savu Grāmatu Elijam, sacīja: “Nesteidzies, dēls. Man šeit ir paslēpti septiņi simti, kuru vārdi bija ierakstīti Grāmatā pirms pasaules radīšanas. Viņi ir Mani.” Ak! Dievs atvēra Zimogus.

³⁶⁷ Lūk, kāpēc es domāju, ka Jānis tovakar pamatīgi gavilēja. Viņš droši vien ieraudzīja Tajā arī savu vārdu, saprotiet. Saprotat?

Reiz Dievs atvēra . . .

³⁶⁸ Elija, viņš bija sludinājis. Ko tik viņš nebija darījis un—un— un bija sludinājis, kā vien varēja. Viņš bija izdarījis visu, ko vien varēja, bet viņi joprojām par viņu “smējās”, sauca visādos vārdos, un sacīja: “Tas viss ir tevis dēļ. Tu esi ekstrastens. Tieši tevis dēļ ir atnākušas visas šīs nelaimes. Tu esi vainīgs,” un visu ko tādu. Ko tikai viņam neteica. Jezabele draudēja nocirst viņam galvu un visu ko citu. Tā tas ir. Visi bija pret viņu.

³⁶⁹ Un tad viņš sacīja: “Kungs, es taču izdarīju visu, ko Tu man liki darīt! Es turējos cieši pie Tava Vārda. Kad Tu man kaut ko teici, es biju bezbailīgs. Es iznācu paša ķēniņa un visu pārējo priekšā un teicu viņiem: ‘TĀ SAKA TAS KUNGS.’ Un viss, ko Tu man sacīji, un viss, ko es sacīju viņiem, piepildījās līdz pēdējam sikumam. Un te nu es esmu, palicis vienīgais no visiem, kas bija. Es vienīgais esmu atlicis, un viņi mēģina mani nogalināt.”

³⁷⁰ Dievs sacīja: “Es atvēršu vienu no Zimogiem un tev kaut ko parādišu.” Viņš sacīja: “Zini, man tur ir septiņi simti cilvēku, kuri nav locījuši ceļus. . . nav pievienojušies nevienai no tām ticības mācībām, konfesijām. Tur ir septiņi simti cilvēku ir gatavi Aizraušanai, saproti.” Ak! Ak! Viņš pateica Savam pravietim, kam Viņš atklāj Savu Vārdu, saprotiet, caur Rakstiem: “No šīs paaudzes Man ir sagatavoti vēl septiņi simti vārdu; septiņsimt cilvēku. Viņi nav liekuši ceļus,” (ja es to attiecinātu uz šo dienu), “nevienas reliģiskas organizācijas priekšā un nav piebāzti ar to ticības mācībām.”

³⁷¹ Vai saprotat, ko es gribu pateikt? Tātad tam gluži vienkārši tā ir jābūt. Tam vienkārši ir jānotiek. Un tas ir saskaņā ar Vārdu. Kad tas cilvēks parādīsies uz skatuves, viņš būs pravietis. Tas ir tikpat droši, kā es stāvu pie šīs kanceles. Saprotat? Un viņš cieši stāvēs ar šo Vārdu. Viņš nezemosies nekādu ticības mācību un nekā cita priekšā. Pareizi. Viņš būs tāds kā mežinieks, kāds bija Elija, viņš. . . un kā atnāca Jānis. Viņš—viņš ienidīs sievietes (ak!), amorālas sievietes! Vai! Ak, kā viņš tām metīsies virsū! Tāds bija Elija, un tāds bija Jānis. Saprotat? Saprotat? Un viņš cieši turēsies pie šī Vārda. Viņš būs—būs pret organizācijām. Organizācijām? “Nemaz nedomāriet pie sevis sacīt: ‘Mums ir

Ābrahāms par tēvu, jo es saku, ka Dievs spēj no šiem akmeņiem radīt Ābrahāmam bērņus.” Saprotat? Protams ka tā.

372 Te nu tas ir, draugi. Lūk, ir atvērts Ceturtais Zīmogs. Un, cik nu es zinu, ir atklāti šie jātnieki uz četriem zirgiem. Lūk, tas viss notika uz zemes.

373 Mēs redzam, ka nākamais Zīmogs ir Debesis, kur atrodas dvēseles zem altāra.

374 Tagad noslēgumā, es vienkārši gribu pateikt šos pāris... tikai dažus vārdus, kurus esmu šeit pierakstījis. Mēs ātri pārskatījām šos četrus Zīmogus, pirmos četrus Zīmogus.

375 Lūk, bet ritvakar mēs—mēs nomainīsim skatuvi, no notikumiem, kas notiek uz zemes. Viņš šeit paskatās augšup un redz dvēseles zem altāra, upurēšanas altāri.

Nākamajā vakarā, nonāk tiesa.

376 Bet ceturtajā vakarā jeb pēdējā vakarā, svētdienas vakarā, es nezinu. Es nezinu, ko nozīmē tie visi pārējie. Es tos tikai izlasīju, tāpat kā jūs. Bet: “Tur iestājās klusums uz pusstundu,” tomēr kaut kas tur notika. Es gaidu, ka Viņš To atvērs. Viņš to izdarīs. Es esmu pārliecināts, ka Viņš to izdarīs.

377 Mums bija jāvēršas pie dažādām Rakstu vietām, pie Atklāsmes 19. nodaļas, lai parādītu, ka Kristus Atnākšana nonāvēs antikristu. Lūk, kāpēc man bija tas jāizlaiž un vienkārši jāpaņem tie divi panti. Man vajadzēja vērsties pie dažādām Rakstu vietām, lai to visu pierādītu. Tieši tāpēc es pievērsos Atklāsmes 19. nodaļai, lai parādītu, ka antikrists tiks nonāvēts; to izdarīs Kristus, kad Viņš atnāks, Viņš nonāvēs antikristu.

378 Un arī Atklāsmes 10. nodaļai, lai parādītu, ka septītā eņģeļa Vēstījums būs cilvēks šajās pēdējās dienās, kurš būs Dieva svaidīts tieši tādi kalpošanai, kāda bija pravietim Elijam, kā tas ir paredzēts Maleahijas 4. nodaļā, lai atklātu patieso (oriģinālo) Dieva Vārdu šajā paaudzē, oriģinālo Dieva Vārdu šajā paaudzē. Gluži kā viņš to izdarīja fiziskajai Jezabelei, tāpat šis vīrs to izdarīs garīgajai Jezabelei, konfesionālajām draudzēm. Man vajadzēja pievērsties 7. nodaļai... 10. nodaļai, 1. līdz 7. pantiem, lai pierādītu, ka tā ir taisnība. Un pie Maleahijas un Amosa, un tā tālāk, lai to pierādītu.

379 Elija bija pravietis, kas pravietoja un nosodīja Jezabeli tajā konkrētajā paaudzē.

380 Un Elija nemaz nenomira. Protams, viņš nenomira. Pēc apmēram astoņsimt gadiem viņš atkal parādījās blakus Jēzum Kristum uz Pārvērtības Kalna. Viņš nav miris.

381 Un tā, mēs redzam, ka saskaņā ar Dieva apsoliģumu pēdējās dienās viņa Gars noteikti svaidīs kādu cilvēku; ir apsoliģts, ka pēdējā periodā ar garigo Jezabeli notiks tieši tas pats, kas notika ar fizisko Jezabeli.

382 Lūk, kāpēc es—es tik daudz vērsos pie Bibeles, lai to pierādītu, lai jūsu prātos nepaliktu nekādu jautājumu. Ja jums tādi ir, tad dariet man tos zināmus. Nu, uzrakstiet man vēstuli vai zīmiti.

383 Un tas tik pilnīgi sasauca, pat ar to, ka pēdējā dienā zvēri iznīcina viņu fiziskos ķermeņus, apēdot tos, kā tas bija toreiz.

384 Saskaņā ar manu atklāsmi, kuru Dievs man iedeva un paredzēja, ka tas notiks, cik nu man ir zināms, tāda ir Patiesība par tiem četriem jātniekiem.

385 Ko jūs domājat par Jēzu? [Sanāksme priecājas—Tulk.]

Viņu milu es, Viņu milu es,
Jo Viņš pirmais mani milēja
Un glābšanu man Golgātā
Viņš nopirka.

386 Atcerieties, tā nav... (Tieši tā; nekas, tā ir labi.) Tā nav kaut kāda nepatika pret cilvēkiem kādā organizācijā! Tāpēc ka Dievam ir bērni katoļu sistēmā. Viņam ir bērni metodistu sistēmā. Viņam ir bērni baptistu sistēmā. Cik daudz šovakar šeit ir pārstāvju no visām šīm dažādajām sistēmām, kuri no tām ir izgājuši, kad ieraudzīja Gaismu? Paceliet savas rokas. [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Lūk, atcerieties, tur ir tieši tādi paši cilvēki kā jūs. Tieši sistēma ir tā, kas nonāvē, saprotiet. Šis antikrista gars galā noved viņus līdz tam, ka viņi jau vairs nedzirdēs Patiesību.

387 Vai atceraties, kā es vienā no vakariem izskatīju apzīmogošanu? Ja cilvēks dzirdēja gaviļu gada aicinājumu, bet atteicās iet brīvībā, viņu pieveda pie staba un ar ilenu iezīmēja viņa ausi. Auss ir tas, ar ko tu dzirdi. “Bet ticība nāk no dzirdēšanas.” Tādējādi, ja viņš To dzird, bet atsakās pieņemt savu brīvību, tad viņš... viņam ir jākalpo savam konfesionālajam īpašniekam visu atlikušo dzīvi. Āmen.

388 Ak! Ak vai! Vai tad Viņš nav brīnišķīgs! [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.]

Viņu milu es, Viņu . . .

Tagad vienkārši pacelsim mūsu rokas un Viņu pielūgsim.

Jo Viņš pirmais mani milēja (Slava!)
Un glābšanu man Golgātā
Viņš nopirka.

389 [Brālis Branhams sāk dungot *Viņu milu es*—Tulk.] Tagad vienkārši nolieciet savas galvas un pielūgsim Viņu, dungojot šo dziesmu. [Brālis Branhams turpina dungot *Viņu milu es*.]

390 Kungs, cik mēs esam pateicīgi! Es tā priecājos, Kungs, esmu tik laimīgs par Tevi un Tavu tautu. Ak, Kungs, Tu nopirki mūsu glābšanu Golgātā. Mēs to ar prieku pieņemam, Kungs.

³⁹¹ Pārbaudi mūs tagad, Kungs, ar Savu Garu. Un ja mūsu vidū ir kāds ļaunums, Kungs, kāda neticība Vārdam, kādi cilvēki šeit, Tēvs, kuri nespēj pieņemt katru Dieva apsolījumu ar savu “āmen”, lai tagad nonāk Svētais Gars, Jātnieks uz baltā zirga, kamēr Viņa Gars, Kristus Gars stāv antikrista priekšā, un sauc Savējos. Izsauc viņus, Kungs.

³⁹² Dāvā viņiem tagad nožēlot, ātri atnākt pie Tevis un piepildties ar Eļļu un vīnu, un novilkt šis konfesionalās Kaina nāves drēbes un pārgērbties Mūžīgās Dzīvības sniegbaltajās drēbēs, ko ir devis Līgavainis. Un tad kādu dienu viņi dosies uz Kāzu Mielastu apstiprinātajā augšāmcelšanās Vārdā. Dāvā to, Kungs. Izpēti sirdis, kamēr cilvēki Tevi gaida. Caur Jēzus Vārdu!

[Brālis Branhams sāk dungot *Viņu mīlu es*—Tulk.]

³⁹³ Vienkārši izpēti savu sirdi, mans brāli, mana māsa, mans draugs. Esmu kopā ar jums jau ļoti ilgi. Jau apmēram trīsdesmit trīs gadus. Vai es jums esmu kaut ko teicis Tā Kunga Vārdā, kas nebūtu piepildījies? [Sanāksme saka: “Nē.”—Tulk.] Meklējiet Kristu tagad, kamēr jums ir iespēja. Ļoti drīz var pienākt brīdis, kad jūs to vairs nevarēsiet. Saprotat? Viņš jebkurā brīdī var atstāt Savas starpniecības Troni; tad tu varēsi brēkt no visas sirds, tu varēsi lēkāt, varēsi runāt mēlēs, varēsi skraidīt šurpu turpu pa zāli, tu varēsi darīt visu, ko gribēsi, un pievienoties visām pasaules draudzēm, bet nekā vairs nebūs, vairs nebūs nekāda balinātāja tavam—tavam grēkam. Ko tad tu darīsi, kas tad ar tevi būs?

³⁹⁴ Nu, es ticu no visas sirds, ka tronis vēl ir atvērts. Es uzskatu, ka Viņš vēl ir uz Dieva Troņa. Taču jau drīz Viņš piecelsies un izies, lai pieprasītu tos, kurus Viņš ir izpircis. Viņš dara Radnieka Izpircēja darbu, kamēr Rute gaida.

³⁹⁵ Taču drīz, zini, pēc tam, kad Boāss izdarīja radnieka darbu, viņš atnāca un pieprasīja savu īpašumu. Un Bibleē ir teikts, ka tieši tā Viņš izdarīja: “Viņš iznāca un paņēma Grāmatu.” Tad starpniecība beigsies, Viņš vairs nebūs uz Troņa; uz Salīdzināšanas Vāka vairs nebūs Asiņu. Kas tad tas būs? Tiesas Tronis.

³⁹⁶ Nepieļaujiet, lai vienu dienu jūs pateiktu: “Bet es domāju, ka bija jāpienāk Aizraušanai.” Bet izdzirdētu, kā skan atbildes Balss: “Tā jau notika.” Lai Dievs jums palīdz!

Tagad nolieksim mūsu galvas.

³⁹⁷ Brāli Nevil, atnāc un atlaid mūs, vai varbūt vēl kaut kas ir vajadzīgs. Lai Dievs jūs svēti, tiksimies rītvakar.

CETURTAIS ZĪMOGS LAT63-0321

(The Fourth Seal)

SEPTIŅU ZĪMOGU ATKLĀSMES SĒRIJA

Šis Vēstījums, kuru brālis Viljams Marions Branhams sākotnēji sludināja angļu valodā trešdienas vakarā, 1963. gada 21. martā, Branhama Saiešanas Telti Džefersonvilā, Indiānas štatā ASV ir ņemts no magnētiskās lentes ieraksta un bez saīsinājumiem pierakstīts angļu valodā. Šo tulkojumu latviešu valodā ir nodrukājusi un izplata Voice of God Recordings.

LATVIAN

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Autortiesību paziņojums

Visas tiesības aizsargātas. Šo grāmatu ir atļauts drukāt uz mājas printera personiskām vajadzībām vai arī izdalīt bez maksas kā Jēzus Kristus Evaņģēlija izplatīšanas līdzekli. Šo grāmatu nedrīkst pārdot, pavairot lielos apmēros, publicēt tīmekļa vietnē, glabāt meklēšanas sistēmā, tulkot citā valodā vai izmantot naudas līdzekļu piesaistīšanai bez speciālas rakstiskas atļaujas no Voice Of God Recordings®.

Lai iegūtu vairāk informācijas vai citus pieejamos materiālus, lūdzam sazināties:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org